

Disposició final única.

No té caràcter de llei orgànica el contingut de la disposició addicional d'aquesta llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12869 *LLEI 12/2007, de 2 de juliol, per la qual es modifica la llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la finalitat d'adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior del gas natural. («BOE» 158, de 3-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Directiva 98/30/CE, del Parlament Europeu i del Consell de 22 de juny de 1998, relativa a normes comunes per al mercat interior del gas natural, va establir les bases per a la creació del mercat interior del gas a la Unió Europea. L'experiència adquirida amb aquesta Directiva va permetre identificar l'accés a la xarxa, l'accés a l'emmagatzematge, les qüestions de tarifació, la interoperabilitat de sistemes i els diferents graus d'obertura dels mercats entre estats membres com els principals obstacles per a la realització d'un mercat interior plenament operatiu i competitiu.

Per això, la Directiva 2003/55/CE del Parlament Europeu i del Consell de 26 de juny de 2003, va establir noves normes comunes per completar el mercat interior del gas natural, i va derogar la Directiva 98/30/CE. Els principals aspectes que preveu l'esmentada Directiva europea 2003/55/CE són les obligacions que els estats poden imposar a les empreses que actuen en el sector del gas natural per protegir l'interès econòmic general, les mesures de protecció del consumidor que es poden referir a la regularitat, a la qualitat i al preu dels subministraments, la supervisió de la seguretat de subministrament, l'obligatorietat de l'establiment de normes tècniques, la designació i les funcions dels gestors de xarxes de transport, de distribució, i la possibilitat d'explotació combinada de les dues xarxes, així com l'organització de l'accés a les xarxes.

La llei inclou mesures per aconseguir un mercat interior de gas natural plenament liberalitzat del qual pugui derivar més competència, reducció de preus, i millora en la qualitat del servei al consumidor final. Per això s'aprofundeix en el correcte funcionament de l'accés a les xarxes garantint la transparència, objectivitat i no-discriminació. Precisament per garantir l'absència de discriminació, una autèntica competència i un funcionament eficaç del mercat, a l'article 25, la Directiva estableix els aspectes que

han de supervisar, en cada Estat membre, les autoritats reguladores.

La llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i les seves disposicions normatives de desplegament, van establir el règim jurídic de les activitats de transport, distribució, emmagatzematge, regasificació i subministrament dels subjectes que intervenen en el sistema gasista, d'acord amb el que disposa la Directiva 98/30/CE, i van definir clarament les funcions i responsabilitats de tots els agents que intervenen en el sistema gasista.

Analitzada la normativa que regula el sistema gasista espanyol, tenint en compte el contingut de l'esmentada Directiva 2003/55/CE és necessari assenyalar que la major part de les disposicions que aquesta estableix estan incorporades a la legislació espanyola: llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i la seva normativa de desplegament.

No obstant això, les obligacions de separació jurídica en el mercat liberalitzat de les activitats de transport, distribució, regasificació o emmagatzematge d'una banda, de les activitats de producció o subministrament de gas natural, de l'altra, i l'obligació de separació funcional que imposa la Directiva 2003/55/CE, exigeix l'adequació a l'esmentada Directiva del títol IV de la llei 34/1998, sobre ordenació del subministrament de gasos combustibles per canalització.

Per això, es modifica el capítol II del títol esmentat de la llei, es redefeixen les activitats dels diferents subjectes que actuen en el sistema gasista, s'estableix una separació jurídica i funcional de les anomenades «activitats de xarxa» de les activitats de producció i subministrament, i s'elimina la possible competència entre els distribuïdors i els comercialitzadors en el sector del subministrament amb la desaparició del sistema de tarifes i la creació d'una tarifa d'últim recurs a la qual es poden acollir els consumidors que es considerin en funció de la situació i evolució del mercat.

Es crea l'Oficina de Canvis de Subministrador, cosa que garanteix que el dret al canvi del subministrador dels consumidors de gas s'exerceixi sota els principis de transparència, objectivitat i independència.

Per garantir el correcte funcionament del nou model s'adapta el contingut del capítol III relatiu a la gestió tècnica del sistema i es reforça la independència del gestor tècnic del sistema, i del capítol IV relatiu a les activitats de regasificació, transport i emmagatzematge de gas natural, cosa que exigeix la separació jurídica i funcional d'acord amb el que estableix l'esmentada Directiva 2003/55.

A més es revisen les obligacions i els drets dels subjectes del sistema gasista que realitzen les activitats de distribució i subministrament de gas natural previstes als capítols V i VI, respectivament, de l'esmentat títol IV de la llei 34/1998.

D'altra banda, es fan les modificacions necessàries en el capítol V, per adaptar el règim econòmic del sector a la nova situació en la qual són els comercialitzadors els únics agents que realitzen el subministrament en condicions de lliure competència, amb les excepcions necessàries per al «subministrador d'últim recurs».

La llei adapta els articles de la llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, en matèria de seguretat i diversificació de subministrament, d'acord amb les funcions assignades als diferents subjectes que actuen en el sistema gasista.

S'estableix un període transitori, fins a l'1 de gener de 2008, per a l'adaptació progressiva del model existent al nou model definit en aquesta llei.

A més, com a conseqüència del nou model establert per al funcionament del sistema gasista, és necessari actualitzar els termes dels articles 109, 110 i 115 de la llei en els quals s'estableix el règim sancionador per a les activitats del sector d'hidrocarburs.

Article únic. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, es modifica en els termes següents:

U. El títol i la redacció de l'article 3 passen a tenir la redacció següent:

«Article 3. *Competències de les autoritats reguladores.*

1. Correspon al Govern, en els termes establerts en aquesta Llei:

- a) Exercir les facultats de planificació en matèria d'hidrocarburs.
- b) Establir la regulació bàsica corresponent a les activitats a què es refereix aquesta Llei.
- c) Determinar els peatges per l'ús d'instal·lacions afectes al dret d'accés per part de tercers, així com les tarifes d'últim recurs, en els casos en què aquesta Llei ho estableix i fixar els tipus i preus de serveis associats al subministrament que es determinin per reglament.
- d) Establir els requisits mínims de qualitat i seguretat que han de regir el subministrament d'hidrocarburs.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat, en els termes que estableix aquesta Llei:

- a) Atorgar les autoritzacions d'exploració i permisos d'investigació a què es refereix el títol II, quan afecti l'àmbit territorial de més d'una comunitat autònoma. Així mateix, atorgar les concessions d'explotació a què es refereix l'esmentat títol d'aquesta Llei.
- b) Atorgar autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació a les zones de subsòl marí a què es refereix el títol II d'aquesta Llei. Així mateix, atorgar les autoritzacions d'exploració i permisos d'investigació quan el seu àmbit compregui alhora zones terrestres i del subsòl marí.
- c) Autoritzar les instal·lacions que integren la xarxa bàsica de gas natural, així com les altres instal·lacions de transport secundari i de distribució a què es refereix aquesta Llei, quan surtin de l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma. Així mateix, ha d'emetre un informe, amb caràcter vinculant, sobre les autoritzacions de les instal·lacions de la xarxa de transport secundari que siguin competència de les comunitats autònomes. El dit informe ha de fer referència explícita a les condicions que s'han d'aplicar en el procediment d'adjudicació.
- d) Autoritzar els comercialitzadors de gas natural quan el seu àmbit d'actuació hagi de superar el territori d'una comunitat autònoma.
- e) Autoritzar l'activitat dels operadors a l'engròs de productes petrolífers i de gasos líquats del petroli.
- f) Impartir, en l'àmbit de la seva competència, instruccions relatives a l'ampliació, millora i adaptació de les infraestructures de transport i distribució d'hidrocarburs en garantia d'una adequada qualitat i seguretat en el subministrament d'energia.
- g) Inspeccionar, en l'àmbit de la seva competència, el compliment de les condicions tècniques i, si s'escau, econòmiques, que siguin exigibles.
- h) Inspeccionar el compliment del manteniment d'existències mínimes de seguretat dels operadors a l'engròs que resultin obligats.
- i) Sancionar, d'acord amb la Llei, la comissió de les infraccions establertes en aquesta Llei en l'àmbit de la seva competència.

3. Correspon a les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves respectives competències:

- a) El desenvolupament legislatiu i l'execució de la normativa bàsica en matèria d'hidrocarburs.
- b) La planificació en coordinació amb la realitzada pel Govern.
- c) Atorgar les autoritzacions d'exploració i els permisos d'investigació a què es refereix el títol II d'aquesta Llei, quan afecti el seu àmbit territorial.
- d) Autoritzar les instal·lacions l'aprofitament de les quals no afecti altres comunitats o el transport o la distribució no surti del seu àmbit territorial.
- e) Autoritzar els comercialitzadors de gas natural quan el seu àmbit d'actuació s'hagi de circumscriure a una comunitat autònoma.
- f) Impartir les instruccions relatives a l'ampliació, millora i adaptació de les instal·lacions de transport o distribució d'hidrocarburs que siguin de la seva competència i supervisar-ne el compliment.

Així mateix, determinar en quins casos l'extensió de les xarxes de gasoductes correspon a una extensió natural de la xarxa de distribució o es tracta d'una línia directa o una connexió de servei, en aplicació dels criteris que estableixi el Govern.

- g) Inspeccionar, en l'àmbit de les instal·lacions de la seva competència, les condicions tècniques, mediambientals i, si s'escau, econòmiques de les empreses titulars de les esmentades instal·lacions.
- h) Inspeccionar el manteniment d'existències mínimes de seguretat quan aquest manteniment correspongui a distribuïdors al detall o a consumidors ubicats en el seu àmbit territorial.
- i) Sancionar, d'acord amb la Llei, la comissió de les infraccions en l'àmbit de la seva competència.
- j) Supervisar el compliment de les funcions de les empreses distribuïdores en el seu àmbit territorial.

4. Sense perjudici de les competències atribuïdes als diferents òrgans de defensa de la competència, la Comissió Nacional d'Energia, a més de les funcions que estableix la legislació vigent i per tal de garantir l'absència de discriminació i un funcionament eficaç del mercat, ha de supervisar els següents aspectes en el sector del gas natural:

- a) La gestió i assignació de capacitat d'interconnexió.
- b) Mecanismes destinats a solucionar la congestió de la capacitat en les xarxes.
- c) Temps utilitzat pels transportistes i distribuïdors per fer connexions i reparacions.
- d) L'adequada publicació de la informació necessària per part dels transportistes i distribuïdors sobre les interconnexions, la utilització de la xarxa i l'assignació de capacitats a les parts interessades.
- e) Separació efectiva de comptes per tal d'evitar subvencions encreuades entre activitats de transport, distribució, emmagatzematge i subministrament.
- f) Condicions d'accés a l'emmagatzematge.
- g) La mesura en què les empreses transportistes i distribuïdores estan complint les seves funcions.
- h) Nivell de transparència i competència.
- i) El compliment de la normativa i els procediments que s'estableixin relacionats amb els canvis de subministrador, així com l'activitat de l'Oficina de Canvis de Subministrador.

A aquest efecte, la Comissió Nacional d'Energia pot dictar circulars, que s'han de publicar al «Butlletí Oficial de l'Estat», per recollir dels subjectes que actuen en el mercat gasista tota la informació que requereixi per fer la supervisió.

5. L'Administració General de l'Estat pot subscriure convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes per aconseguir una gestió més eficaç de les actuacions administratives relacionades amb les instal·lacions a què es refereix aquesta Llei.»

Dos. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 4, que queden redactats de la manera següent:

«1. La planificació en matèria d'hidrocarburs té caràcter indicatiu, excepte pel que fa a les instal·lacions integrants de la xarxa bàsica de gas natural, a la xarxa de transport secundari, a la determinació de la capacitat de regasificació total de gas natural líquid necessària per proveir el sistema gasista, a les instal·lacions d'emmagatzematge de reserves estratègiques d'hidrocarburs líquids i d'emmagatzematge bàsic de gas natural, a les instal·lacions de transport secundari i a la determinació de criteris generals per a l'establiment d'instal·lacions de subministrament de productes petrolífers al detall; en aquests casos tenen caràcter obligatori per a la garantia de subministrament d'hidrocarburs.

Per al reconeixement de la retribució d'instal·lacions de gas natural subjectes a planificació obligatòria, és requisit indispensable que hagin estat incloses en la planificació a què es refereix el paràgraf anterior.

2. La planificació en matèria d'hidrocarburs l'ha de fer el Govern amb la participació de les comunitats autònomes i s'ha de presentar al Congrés dels Diputats.»

Tres. Es modifiquen els articles següents de la Llei 34/1998, relatius al sector de l'exploració i explotació d'hidrocarburs:

S'afegeix un nou apartat a l'article 5, i aquest apartat (apartat 3) passa a tenir la redacció següent:

«3. Les restriccions previstes en els instruments d'ordenació o de planificació descrits a l'apartat anterior que afectin les activitats d'exploració, investigació i explotació d'hidrocarburs no poden tenir caràcter genèric i han d'estar motivades.»

Es modifica l'apartat 2 de l'article 8, i l'esmentat apartat queda amb la redacció següent:

«2. Els permisos d'investigació i les concessions d'explotació només es poden atorgar, individualment o en titularitat compartida, a societats mercantils que acreditin la seva capacitat tècnica i financera per portar a terme les operacions d'investigació i, si s'escau, d'explotació de les àrees sol·licitades.

Les societats mercantils a què fa referència el paràgraf anterior han d'incloure en el seu objecte social la realització d'activitats d'exploració, investigació o explotació d'hidrocarburs o d'emmagatzematges subterranis.»

Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9, i els esmentats apartats queden amb la redacció següent:

«2. El permís d'investigació faculta el seu titular per investigar, en exclusiva, a la superfície atorgada l'existència d'hidrocarburs i d'emmagatzematges subterranis per a aquests, en les condicions que estableix la normativa vigent i en el pla d'investigació prèviament aprovat. L'atorgament d'un permís d'investigació confereix al titular el dret, en exclusiva, a obtenir concessions d'explotació, en qualsevol moment del termini de vigència del permís, sobre la mateixa àrea, amb el compliment previ de les condicions a què es refereix el capítol III del present títol.

3. La concessió d'explotació faculta el titular per fer l'aprofitament dels recursos descoberts, o bé per extracció dels hidrocarburs, o bé per la utilització de les estructures com a emmagatzematge subterrani de qualsevol tipus d'aquells, així com prosseguir les tasques d'investigació a l'àrea atorgada.

El titular d'una concessió d'explotació té dret a les autoritzacions pertinents per a la construcció i utilització de les instal·lacions que siguin necessàries per dur a terme la seva activitat, sempre que s'ajustin a la legislació vigent i al pla d'explotació prèviament aprovat.

4. Amb caràcter previ a la iniciació dels treballs d'exploració, investigació, explotació o emmagatzematge d'hidrocarburs, s'ha de constituir una assegurança de responsabilitat civil a fi de respondre de possibles danys a persones o béns, com a conseqüència de les activitats a desenvolupar d'acord amb el que s'estableixi per reglament tenint en compte la seva naturalesa.»

Es modifiquen els apartats 2, 3 i se suprimeix l'apartat 4 de l'article 12, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 12. *Obligació d'informació.*

1. Els titulars d'autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació estan obligats a proporcionar a l'òrgan competent que els hagi atorgat la informació que li sol·liciti respecte a les característiques del jaciment i als treballs, produccions i inversions que realitzin, així com els informes geològics i geofísics referents a les seves autoritzacions, permisos i concessions, i també les altres dades que es determinin per reglament.

2. En el cas d'autoritzacions d'exploració, el caràcter confidencial es manté durant el termini de set anys des de la data de terminació dels treballs de camp. Així mateix, en el cas de permisos d'investigació i concessions d'explotació, la informació obtinguda té caràcter confidencial durant el període de vigència d'aquests.

3. La documentació tècnica generada per programes de prospecció en autoritzacions d'exploració, permisos d'investigació i concessions d'explotació s'ha de remetre a l'Administració General de l'Estat per a la seva incorporació a l'Arxiu Tècnic d'Hidrocarburs del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i, a més, si s'escau, a la comunitat autònoma que els hagi atorgat.»

Es modifica l'apartat 2 de l'article 15, i l'esmentat apartat queda amb la redacció següent:

«2. Amb caràcter general les superfícies dels permisos d'investigació han de tenir un mínim de 10.000 hectàrees i un màxim de 100.000 hectàrees.

Per reglament, s'ha de determinar en quins casos la superfície del permís d'investigació pot quedar fora del rang establert al paràgraf anterior.»

Es modifica l'article 16, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 16. *Sol·licitud i registre.*

1. El permís d'investigació s'ha de sol·licitar al Ministeri d'Indústria i Energia o a l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma quan afecti el seu àmbit territorial. En aquest Ministeri hi ha d'haver un registre públic especial, sense perjudici dels possibles registres territorials, en què s'ha de fer constar la identitat del sol·licitant, el dia de presentació, el número d'ordre que hagi correspost a la sol·licitud i les altres circumstàncies.

Les comunitats autònomes tenen l'obligació de comunicar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la informació relativa als permisos d'investigació sol·licitats a les comunitats autònomes i als atorgats per aquestes comunitats d'acord amb el procediment que es determini per reglament.

2. El sol·licitant del permís d'investigació ha de presentar com a mínim la documentació següent amb l'abast que estableixi la normativa de desplegament corresponent:

a) Acreditació de la capacitat legal, tècnica i economicofinancera del sol·licitant.

b) Superfície del permís d'investigació que s'ha de delimitar per les seves coordenades geogràfiques.

c) Pla d'investigació, que comprèn el programa de treballs, el pla d'inversions, les mesures de protecció mediambientals i el pla de restauració.

d) Acreditació de constitució de la garantia a què es refereix l'article 21 d'aquesta Llei.»

Es modifica l'article 17, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 17. *Ofertes en competència.*

1. Rebuda la sol·licitud al Registre corresponent, l'òrgan competent ha de comprovar si el sol·licitant reuneix els requisits exigits en aquest títol.

2. En cas que el sol·licitant no reuneixi aquests requisits, s'ha de denegar la sol·licitud. Si els compleix, s'ha d'ordenar la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, a més, si s'escau, en el butlletí oficial de la comunitat autònoma competent per a l'atorgament, d'un anunci en què es publiqui el nom del sol·licitant i la delimitació de la superfície, a fi que en el termini de dos mesos es puguin presentar ofertes en competència o que hi puguin formular oposició els qui es considerin perjudicats en el seu dret.»

Es modifica el títol i l'apartat 1 de l'article 18, i el títol i l'apartat queden amb la redacció següent:

«Article 18. *Procediment d'adjudicació.*

1. S'ha d'establir per reglament la documentació, la forma i els terminis per a la presentació d'ofertes en competència, procediment d'adjudicació del permís i inversions mínimes que s'han de fer en cada període de vigència.»

Es modifica l'article 19, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 19. *Concurrència de sol·licituds.*

En el cas de concurrència de dues sol·licituds o més sobre la mateixa àrea, els nous sol·licitants han d'acreditar la seva capacitat legal, tècnica i economicofinancera davant el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o, si s'escau, davant l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Per reglament, s'han de regular els criteris de valoració en el cas d'ofertes en competència tenint en compte, entre altres coses, la major quantia de les inversions, la rapidesa d'execució del programa d'inversió i la prima oferta per damunt del valor del cànon de superfície per als permisos d'investigació i concessions d'explotació que estableix la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

Així mateix, s'ha d'establir per reglament el procediment d'adjudicació d'ofertes en competència en el cas de demesies.»

Es modifica l'article 20, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 20. *Concurs per a àrees no concedides.*

El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, o, si s'escau, els òrgans de Govern de les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències i quan ho considerin necessari per obtenir l'oferta que millor convingui a l'interès general, poden obrir concurs sobre determinades àrees no concedides ni en tramitació mitjançant un anunci publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i, a més, al butlletí oficial de la comunitat autònoma en el cas dels concursos convocats per una comunitat autònoma, que han d'adjudicar al concursant que, reunint els requisits exigits, ofereixi les millors condicions.»

Es modifica l'apartat 1 de l'article 21, i l'esmentat apartat queda amb la redacció següent:

«1. La garantia exigida a l'article 16 es fixa en funció del pla d'inversions i del pla de restauració presentats pel sol·licitant i respon al compliment de les obligacions d'inversió, fiscals, de la Seguretat Social i de restauració i altres obligacions derivades dels permisos d'investigació.»

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 22, i els esmentats apartats queden amb la redacció següent:

«1. El titular d'un permís d'investigació està obligat a desenvolupar el programa de treball i les inversions dins els terminis que s'especifiquen en les resolucions d'atorgament de l'òrgan competent. Així mateix, està obligat a presentar anualment els plans de tasques d'acord amb el qual s'estableixi per reglament.

2. L'òrgan competent pot modificar, en les condicions que es determinin per reglament, els terminis a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, el programa de treballs i el pla d'inversions, i fins i tot transferir obligacions del pla d'inversions d'uns permisos a altres, amb la renúncia prèvia dels primers.»

Es modifica el títol i el contingut de l'article 24, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 24. *Drets dels titulars de les concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs.*

1. La concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs confereix als titulars el dret a realitzar en exclusiva l'explotació del jaciment d'hidrocarburs a les àrees atorgades per un període de trenta anys, prorrogable per dos períodes successius de deu.

2. Els titulars d'una concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs tenen dret a continuar les activitats d'investigació en aquestes àrees i a l'obtenció d'autoritzacions per a les activitats previstes en aquest títol.

3. Els titulars d'una concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs poden vendre lliurement els hidrocarburs obtinguts.»

S'hi afegeix un nou article (article 24 bis), que té la redacció següent:

«Article 24 bis. *Drets dels titulars de les concessions d'explotació d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs.*

1. Els titulars d'una concessió d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs tenen dret a emmagatzemar hidrocarburs de producció pròpia o propietat de tercers en el subsòl de l'àrea atorgada i s'atorga per un període de trenta anys, prorrogable

per dos períodes successius de deu anys. Així mateix, poden dur a terme activitats d'investigació dels esmentats emmagatzematges.

2. Si per raons tècniques es requereix l'extracció d'hidrocarburs existents en l'estructura subterrània objecte de la concessió d'emmagatzematge subterrani, els seus titulars poden procedir a l'extracció dels hidrocarburs d'acord amb les condicions establertes en l'atorgament de la concessió.»

Es modifica l'article 25, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 25. *Sol·licitud d'una concessió d'explotació.*

1. Els sol·licitants de concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs o d'emmagatzematges subterranis, en els termes que s'estableixin per reglament, han de presentar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la documentació següent:

a) Memòria tècnica on es detallin la situació, l'extensió i les dades tècniques de la concessió que justifiquin la seva sol·licitud.

b) Pla general d'explotació, programa d'inversions, estudi d'impacte ambiental i, si s'escau, estimació de reserves recuperables i perfil de producció.

c) Pla de desmantellament i abandonament de les instal·lacions una vegada finalitzada l'explotació del jaciment o de l'emmagatzematge subterrani, així com recuperació del mitjà.

d) Resguard acreditatiu de la garantia constituïda pel sol·licitant a la Caixa General de Dipòsits.

2. El Govern ha d'autoritzar, amb l'informe previ de la comunitat autònoma afectada, l'atorgament de la concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs o d'emmagatzematges subterranis mitjançant real decret. El Reial decret ha de fixar les bases del pla d'explotació proposat, l'assegurança de responsabilitat civil que ha de ser subscrit obligatòriament pel titular de la concessió i la provisió econòmica de desmantellament. Quan raons d'interès general ho aconsellin, el pla d'explotació pot ser modificat pel Reial decret, amb l'informe previ de la comunitat autònoma afectada.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan la concessió d'explotació es refereixi a emmagatzematges subterranis de gas natural que per les seves característiques no tinguin la condició d'emmagatzematges bàsics, l'autorització del Govern s'ha de fer amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma afectada.

3. Tres mesos abans del començament de cada any natural, el concessionari ha de presentar per a la seva aprovació al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, un pla anual de tasques que s'ha d'ajustar al pla d'explotació en vigor.

4. Si venç el termini d'un permís d'investigació abans que s'hagi atorgat la concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs o d'emmagatzematge subterrani sol·licitada, el permís d'investigació s'entén prorrogat fins a la resolució de l'expedient de concessió.»

Es modifica l'apartat 3 de l'article 26, i l'esmentat apartat queda amb la redacció següent:

«3. La part de la superfície afecta un permís d'investigació que no resulti coberta per les concessions d'explotació atorgades es pot seguir dedicant a activitats d'investigació fins al límit del període de vigència del permís.»

Es modifica l'apartat 2 i se suprimeix el 3 de l'article 27, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 27. *Condicions i garantia.*

1. Els concessionaris en les seves tasques d'explotació han de complir les condicions i els requisits tècnics que es determinin per reglament.

2. La garantia a què es refereix l'article 25 per a una concessió d'explotació s'ha de fixar en funció del programa d'inversions presentat pel sol·licitant i ha de respondre al compliment de les obligacions fiscals, de la Seguretat Social, de desmantellament i de recuperació, i altres obligacions derivades de les concessions d'explotació.»

Es modifica l'article 28, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 28. *Pròrroga de les concessions d'explotació.*

1. Les pròrroques de concessions d'explotació de jaciments i d'emmagatzematges subterranis, d'acord amb el que disposen els articles 24 i 24 bis d'aquesta Llei, s'han de sol·licitar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

2. Per a la sol·licitud de pròrroga per part del titular d'una concessió, és condició necessària que s'hagin complert les obligacions compromeses en el període de vigència anterior i mantingui la seva activitat d'acord amb el seu pla d'explotació. Per reglament, s'ha de regular el procediment de sol·licitud i atorgament de les pròrroques d'una concessió d'explotació de jaciments o d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs.»

Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 29, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 29. *Reversió d'instal·lacions.*

1. L'anul·lació o extinció d'una concessió d'explotació dona lloc a la seva reversió immediata a l'Estat que pot exigir al titular el desmantellament de les instal·lacions d'explotació.

En cas que no se sol·liciti el desmantellament han de revertir gratuïtament a l'Estat els pous, equips permanents d'explotació i de conservació d'aquells i qualssevol obres estables de treball incorporades de manera permanent a les tasques d'explotació.

2. L'Administració pot autoritzar al titular d'una concessió d'explotació i a sol·licitud d'aquesta la utilització de les instal·lacions de qualsevol classe i obres estables situades dins la concessió d'explotació i incorporades de manera permanent a les tasques d'explotació i que, de conformitat amb el que disposa aquest article, reverteixin a l'Estat, si en el moment de la reversió s'estaven utilitzant per al servei de concessions d'explotació o permisos d'investigació del mateix titular, en les condicions que s'estableixin per reglament.»

S'hi afegeix un nou article (article 29 bis), que té la redacció següent:

«Article 29 bis. *Adaptació de concessions d'explotació.*

S'ha d'establir per reglament el procediment d'adaptació d'una concessió d'explotació de recursos naturals o d'una concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs a una concessió d'explotació d'emmagatzematge subterrani.»

Es modifica l'apartat 2 de l'article 35, i l'esmentat apartat queda amb la redacció següent:

«2. Quan la paralització de l'expedient o suspensió de treballs es produeixi per causes no imputables al titular, el permís o la concessió es prolonga pel termini de durada d'aquella. Durant aquest període de paralització o suspensió no és exigible cap cànon ni taxa, ni el manteniment del pla d'inversions previst en les condicions que s'estableixin per reglament.»

Quatre. Es modifica el segon paràgraf de l'article 41 que queda redactat de la manera següent:

«Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolífers que, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, hagin de permetre l'accés de tercers, han de comunicar a la Comissió Nacional d'Energia els contractes que subscriuguin, la relació de preus per la utilització de les esmentades instal·lacions, així com les modificacions que s'hi produeixin en un termini màxim de tres mesos. La Comissió Nacional d'Energia ha de fer pública aquesta informació en els termes previstos a la disposició addicional onzena, apartat tercer, número 4, d'aquesta Llei.»

Cinc. Es modifiquen els següents articles de la Llei 34/1998 relatius al subministrament de gasos líquats del petroli:

S'hi afegeix un nou article (article 44 bis), amb la redacció següent:

«Article 44 bis. *Activitats relacionades amb el subministrament de gasos líquats del petroli.*

1. S'entén per gasos líquats del petroli, d'ara endavant GLP, als efectes d'aquesta Llei, les fraccions d'hidrocarburs lleugers que s'obtenen del petroli cru o del gas natural, principalment propà i butà.

2. Les activitats relacionades amb el subministrament de GLP són les següents: producció, adquisició, intercanvi intracomunitari, importació i exportació; emmagatzematge, barreja i envasament; transport; comercialització a l'engròs; comercialització al detall; instal·lació, manteniment i revisió de les instal·lacions relacionades amb el subministrament dels GLP.

3. Els GLP es poden subministrar en les modalitats d'envasament i a granel.

4. S'entén per "subministrament a l'engròs" aquell que no suposa subministrament a un consumidor o usuari final.

5. S'entén per "subministrament al detall" la venda a consumidors o usuaris finals.»

Es modifica l'article 45, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 45. *Operadors a l'engròs.*

1. Les activitats d'emmagatzematge, barreja i envasament, transport i comercialització a l'engròs de GLP requereixen l'autorització administrativa prèvia, a excepció de l'envasament, distribució i venda d'envasos amb capacitat no superior a 8 litres.

2. Per a l'obtenció de l'autorització per dur a terme l'activitat de l'operador a l'engròs de GLP els sol·licitants han d'acreditar:

a) Que estan constituïts com a societats mercantils.

b) La seva capacitat legal, tècnica i econòmica-financera per a la realització de l'activitat.

c) El compliment per les seves instal·lacions de les condicions tècniques i de seguretat que s'estableixin per reglament.

d) El disposar dels mitjans necessaris per complir les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat, quan els siguin exigibles, d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

3. Els subjectes autoritzats per dur a terme aquestes activitats han de tenir a disposició dels comercialitzadors al detall de gasos líquats de petroli i, si s'escau, dels seus clients, un servei d'assistència tècnica permanent de les instal·lacions dels seus usuaris que garanteixi el seu funcionament correcte.

4. Els operadors a l'engròs han d'exigir als comercialitzadors al detall de GLP envasat i als titulars de les instal·lacions de GLP a granel o, si s'escau, als usuaris als quals subministren, la documentació acreditativa que les seves instal·lacions compleixen les condicions tècniques i de seguretat que siguin exigibles per reglament.»

Es modifica el títol i el contingut de l'article 46, i l'article queda amb la redacció següent:

«Article 46. *Comercialitzadors al detall de gasos líquats del petroli a granel.*

1. Les activitats d'emmagatzematge, mescla, transport i comercialització al detall de GLP a granel requereix l'autorització administrativa prèvia, excepte per a la venda de gasos líquats del petroli a granel per a subministrament a vehicles que es realitzi des de les instal·lacions fixes de distribució al detall de productes petrolífers que regula l'article 43 d'aquesta Llei.

2. Per a l'obtenció de l'autorització per dur a terme l'activitat del comercialitzador al detall de GLP a granel, els sol·licitants han d'acreditar:

a) Que estan constituïts com a societats mercantils.

b) La seva capacitat legal, tècnica i econòmica-financera per a la realització de l'activitat.

c) El compliment per les seves instal·lacions de les condicions tècniques i de seguretat que s'estableixin per reglament.

d) Que disposen dels mitjans necessaris per complir les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat, quan els siguin exigibles, d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

3. Les empreses que subministren gasos líquats del petroli a granel han d'exigir als titulars de les instal·lacions o, si s'escau, als consumidors la documentació acreditativa que les seves instal·lacions compleixen les condicions tècniques i de seguretat que siguin exigibles per reglament.»

S'hi afegeix un nou article (article 46 bis), que té la redacció següent:

«Article 46 bis. *Instal·lacions de GLP a granel.*

1. Requereixen autorització administrativa prèvia, en els termes que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, la construcció, modificació, explotació i tancament de les instal·lacions d'emmagatzematge i distribució de GLP a granel, i les canalitzacions necessàries per al subministrament des dels emmagatzematges anteriors fins als consumidors finals.

La transmissió d'aquestes instal·lacions ha de ser autoritzada per l'Administració competent.

L'autorització administrativa de tancament d'una instal·lació pot imposar al titular l'obligació de procedir al seu desmantellament.

2. Es poden fer lliurement, sense altres requisits que els relatius al compliment de les disposicions tècniques, de seguretat i mediambientals les instal·lacions següents:

a) Les que s'esmenten a l'apartat anterior quan el seu objecte sigui el consum propi, i no poden subministrar a tercers.

b) Les d'emmagatzematge, distribució i subministrament de GLP d'un usuari o dels usuaris d'un mateix bloc d'habitatges.

3. No requereixen autorització administrativa els projectes d'instal·lacions necessàries per a la defensa nacional considerades d'interès militar, d'acord amb la Llei 8/1975, de 12 de març, de zones i instal·lacions d'interès per a la defensa nacional, i la seva normativa de desplegament.

4. Els sol·licitants d'autoritzacions per a instal·lacions de gas esmentades a l'apartat 1 han d'acreditar suficientment el compliment dels requisits següents:

a) Les condicions tècniques i de seguretat de les instal·lacions proposades.

b) L'adequat compliment de les condicions de protecció del medi ambient.

c) L'adequació de l'emplaçament de la instal·lació al règim d'ordenació del territori.

d) La seva capacitat legal, tècnica i econòmic-financera per a la realització del projecte.

e) Els sol·licitants han de tenir la forma de societat mercantil de nacionalitat espanyola o, si s'escau, d'un altre Estat membre de la Unió Europea amb establiment permanent a Espanya.

5. Les autoritzacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article les ha d'atorgar l'Administració competent, sense perjudici de les concessions i autoritzacions que siguin necessàries, d'acord amb altres disposicions que siguin aplicables, la corresponent legislació sectorial i, en especial, les relatives a l'ordenació del territori i al medi ambient, i es valorarà la conveniència de dissenyar i construir les instal·lacions compatibles per a la distribució de gas natural.

El procediment d'autorització inclou el tràmit d'informació pública i la forma de resolució en cas de concurrència de dues sol·licituds d'autorització o més.

Una vegada atorgada l'autorització i a l'efecte de garantir el compliment de les seves obligacions, el titular ha de constituir una garantia del dos per cent del pressupost de les instal·lacions.

La falta de resolució expressa de les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquest article té efectes desestimatoris. En tot cas, es pot interposar un recurs ordinari davant l'autoritat administrativa corresponent.

6. Les autoritzacions d'instal·lacions de distribució han de contenir tots els requisits que hagin de ser observats en la seva construcció i explotació, la delimitació de la zona en què s'ha de prestar el subministrament, els compromisos d'expansió de la xarxa en aquesta zona que ha d'assumir l'empresa sol·licitant i, si s'escau, el termini per a l'execució de les instal·lacions i la seva caracterització.

7. L'incompliment de les condicions, requisits establerts a les autoritzacions o la variació substancial dels pressupostos que van determinar-ne l'atorgament poden donar lloc a la seva revocació.

L'Administració competent ha de denegar l'autorització quan no es compleixin els requisits previs-

tos legalment o l'empresa no garanteixi la capacitat legal, tècnica i econòmica necessàries per emprendre l'activitat proposada.

8. Els titulars de les instal·lacions de distribució de GLP a granel han de sol·licitar a l'Administració concedent de l'autorització corresponent per transformar-les per a la seva utilització amb gas natural, per a la qual cosa han de complir les condicions tècniques de seguretat que siguin aplicables i sotmetre's en tot a les disposicions normatives vigents per a les instal·lacions de distribució de gas natural.

9. Per reglament, s'han de regular les obligacions i els drets dels titulars de les instal·lacions, així com les dels consumidors i comercialitzadors de GLP a granel. Així mateix, s'ha de definir el contingut mínim dels contractes entre els usuaris i els propietaris de les instal·lacions.

10. El titular d'instal·lacions o, si s'escau, els usuaris són responsables que les seves instal·lacions compleixin les condicions tècniques i de seguretat que per reglament siguin exigibles, així com del seu correcte manteniment.»

Es modifica l'article 47, que queda amb la redacció següent:

«Article 47. *Comercialitzadors al detall de gasos líquids del petroli envasats.*

1. La comercialització al detall de gasos líquids del petroli envasats es fa lliurement.

Les instal·lacions que es destinin a l'emmagatzematge i la comercialització dels envasos de gasos líquids del petroli envasats han de complir les condicions tècniques i de seguretat que els siguin exigibles per reglament.

2. Són comercialitzadors al detall de GLP envasat les persones físiques o jurídiques que realitzin la venda al detall d'envasos de GLP a consumidors o usuaris finals.

3. Només es poden establir pactes de subministrament en exclusiva de gasos líquids del petroli envasats entre els operadors i els comercialitzadors a què es refereix aquest article quan es garanteixi als usuaris que ho sol·licitin el subministrament domiciliari de gasos líquids del petroli envasats.

4. Els comercialitzadors al detall de gasos líquids del petroli envasats poden tenir a disposició dels clients un servei d'assistència tècnica permanent d'instal·lacions de consum dels usuaris.»

Es modifica el títol i el contingut de l'article 48, i l'esmentat article queda amb la redacció següent:

«Article 48. *Registres administratius.*

Es creen al ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el Registre d'operadors a l'engròs de gasos líquids del petroli i el Registre de comercialitzadors al detall de gasos líquids del petroli a granel.

Per reglament, s'han d'establir els procediments d'inscripció en aquests registres.»

Es modifiquen l'apartat 2 de l'article 50, i l'esmentat apartat queda amb la redacció següent:

«2. Quan es tracti de gasos líquids del petroli els operadors a l'engròs d'aquest producte, així com els comercialitzadors o consumidors que no adquireixin el producte a operadors o comercialitzadors autoritzats, estan obligats a mantenir existències mínimes de seguretat fins a un màxim de trenta dies de les seves vendes o consums anuals.»

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 55, i els esmentats apartats queden amb la redacció següent:

«1. Requereixen l'autorització administrativa prèvia en els termes establerts en aquesta Llei i disposicions que la despleguin, les instal·lacions següents destinades al subministrament als usuaris de combustibles gasosos per canalització:

a) Les plantes de regasificació i líquüefacció de gas natural i de fabricació de gasos combustibles manufacturats o sintètics o de barreja de gasos combustibles per aire.

b) Les instal·lacions d'emmagatzematge, transport i distribució de gas natural.

c) L'emmagatzematge i distribució de combustibles gasosos manufacturats i sintètics, i mescles de gasos i aire per a subministrament per canalització.

Les instal·lacions relatives als gasos líquats del petroli es regeixen pel que disposa el títol III.

2. Es poden fer lliurement, sense altres requisits que els relatius al compliment de les disposicions tècniques i de seguretat i mediambientals les instal·lacions següents:

a) Les que s'esmenten a l'apartat anterior quan el seu objecte sigui el consum propi, sense que puguin subministrar a tercers.

b) Les relatives a fabricació, mescla, emmagatzematge, distribució i subministrament de combustibles gasosos des d'un centre productor en què el gas sigui un subproducte.

c) Les d'emmagatzematge, distribució i subministrament de gas natural d'un usuari o dels usuaris d'un mateix bloc d'habitatges.

d) Les línies directes consistents en un gasoducte per a gas natural que tingui com a objecte exclusiu la connexió de les instal·lacions d'un consumidor qualificat amb el sistema gasista.»

Es modifiquen l'apartat 1 de l'article 77, i l'apartat esmentat queda amb la redacció següent:

«1. Es consideren instal·lacions de distribució d'altres combustibles gasosos les plantes de fabricació de gasos combustibles a què fa referència l'article 56 i els gasoductes necessaris per al subministrament des de les plantes anteriors fins als consumidors finals.»

Sis. L'apartat 5 de l'article 52 queda redactat de la manera següent:

«5. Per reglament, s'han de desplegar les funcions de la corporació i establir l'organització i el règim de funcionament. En els seus òrgans d'administració hi han d'estar suficientment representats els operadors a l'engròs a què es refereixen els articles 42 i 45 d'aquesta Llei i els comercialitzadors de gas natural regulats a l'article 58 d'aquesta Llei, així com representants del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i de la Comissió Nacional d'Energia.

Els representants dels subjectes obligats indicats a l'apartat anterior han de ser membres de la Corporació, formar part de la seva assemblea i el seu vot s'hi gradua en funció del volum de la seva aportació financera anual.

El president de la Corporació i la part de vocals del seu òrgan d'administració que per reglament es determini els designa el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. El titular d'aquest departament pot imposar el veto als acords de la Corporació que infringeixin el que disposen aquesta Llei i les disposicions de desplegament.»

Set. L'article 57 queda redactat de la manera següent:

«Article 57. *Garantia de subministrament.*

1. Els consumidors tenen dret d'accés i connexió a les xarxes de transport i distribució de gas natural en les condicions que per reglament determini el Govern amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes.

2. Els consumidors que s'estableixi tenen dret a acollir-se al subministrament a uns preus màxims que fixi el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, i que tenen la consideració de tarifa d'últim recurs.»

Vuit. L'article 58 passa a tenir la redacció següent:

«Les activitats destinades al subministrament de gas natural per canalització les han de dur a terme els subjectes següents:

a) Els transportistes són les societats mercantils autoritzades per a la construcció, l'operació i el manteniment d'instal·lacions de regasificació de gas natural líquat, de transport o d'emmagatzematge bàsic de gas natural.

b) El gestor tècnic del sistema és el responsable de l'operació i gestió de la xarxa bàsica i de les xarxes de transport secundari definides en aquesta Llei d'acord amb les funcions que estableix l'article 64. Així mateix, és responsable de mantenir les condicions per a l'operació normal del sistema.

c) Els distribuïdors són les societats mercantils autoritzades per a la construcció, l'operació i el manteniment d'instal·lacions de distribució destinades a situar el gas en els punts de consum.

Els distribuïdors també poden construir, mantenir i operar instal·lacions de la xarxa de transport secundari, i han de portar en la seva comptabilitat interna comptes separats de les dues activitats de conformitat amb el que disposa l'article 63.

d) Els comercialitzadors són les societats mercantils que, accedint a les instal·lacions de tercers en els termes establerts en el present títol, adquireixen el gas natural per a la seva venda als consumidors, a altres comercialitzadors o per fer tràfics internacionals.

e) Els consumidors finals, que són els que adquireixen gas per al seu consum propi i tenen dret a triar subministrador. En cas que accedeixin directament a les instal·lacions de tercers s'anomenen consumidors directes en mercat.

f) L'Oficina de Canvis de Subministrador, que és la societat mercantil responsable de la supervisió i, si s'escau, gestió dels canvis de subministrador dels consumidors finals.»

Nou. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 59, que passen a tenir la redacció següent:

«Article 59. *Sistema gasista i xarxa bàsica de gas natural.*

1. El sistema gasista comprèn les següents instal·lacions: les incloses a la xarxa bàsica, les xarxes de transport secundari, les xarxes de distribució, els emmagatzematges no bàsics i altres instal·lacions complementàries.

2. Als efectes establerts en aquesta Llei, la xarxa bàsica de gas natural està integrada per:

a) Els gasoductes de transport primari de gas natural a alta pressió. Es consideren com a tals aquells que tenen una pressió màxima de disseny igual o superior a 60 bars.

b) Les plantes de regasificació de gas natural líquat que puguin proveir el sistema gasista i les plantes de líquefacció de gas natural.

c) Els emmagatzematges bàsics de gas natural, que puguin proveir el sistema gasista.

d) Les connexions de la xarxa bàsica amb jaciments de gas natural a l'interior o amb emmagatzematges.

e) Les connexions internacionals del sistema gasista espanyol amb altres sistemes o amb jaciments a l'exterior.»

Deu. Es modifica l'article 60, que queda redactat de la manera següent:

«1. La regasificació, l'emmagatzematge bàsic, el transport i la distribució tenen caràcter d'activitats regulades, i el seu règim econòmic i de funcionament s'ha d'ajustar al que preveu aquesta Llei.

2. Sense perjudici del que s'estableix per als subministradors d'últim recurs, l'activitat de comercialització s'ha de desenvolupar en règim de lliure competència, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin, i el seu règim econòmic està determinat per les condicions que es pactin entre les parts.

3. Es garanteix l'accés de tercers a les instal·lacions de la xarxa bàsica i a les instal·lacions de transport i distribució en les condicions tècniques i econòmiques que estableix aquesta Llei. El preu per l'ús d'aquestes instal·lacions està determinat pel preu aprovat pel ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

4. Llevat que hi hagi un pacte exprés en contra, la transmissió de la propietat del gas s'entén produïda en el moment en què aquest tingui entrada a les instal·lacions del comprador.

5. Les activitats per al subministrament de gas natural que es duguin a terme en els territoris insulars i extrapeninsulars han de ser objecte d'una regulació reglamentària singular, previ acord amb les comunitats i ciutats autònomes afectades, i cal atènyer-se a les especificitats derivades de la situació territorial.»

Onze. Es modifiquen el títol i el contingut de l'article 61, que queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Incorporació de gas natural al sistema.*

1. Poden incorporar gas natural al sistema:

a) Els comercialitzadors.

b) Els consumidors directes en mercat.

c) Els transportistes per al nivell mínim d'emplenament de tancs de GNL, gasoductes de transport, emmagatzematges i xarxes de distribució, i per a qualsevol altra funció que s'estableixi per reglament que no tingui com a finalitat última el subministrament.

d) El gestor tècnic del sistema per a qualsevol funció que s'estableixi per reglament que no tingui com a finalitat última el subministrament.

2. Els subjectes autoritzats per adquirir gas natural tenen dret d'accés a les instal·lacions de regasificació, emmagatzematge, transport i distribució en els termes que s'estableixi per reglament.

En el cas de l'accés a instal·lacions de regasificació, emmagatzematge bàsic, transport i distribució l'accés ha de ser regulat.

En el cas dels emmagatzematges no bàsics l'accés ha de ser negociat i s'han d'establir per reglament els criteris per a l'accés a les instal·lacions, que han de ser transparents, objectius i no-discriminato-

ris. Aquestes instal·lacions queden excloses del règim retributiu del sistema de gas natural.

3. Els consumidors directes en mercat han d'estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat de combustibles gasosos per canalització, creat a l'article 83 d'aquesta Llei.

4. Cap subjecte o subjectes que pertanyin a un mateix grup d'empreses d'acord amb l'article 42 del Codi de comerç que actuïn en el sector de gas natural poden aportar en el seu conjunt gas natural per al seu consum a Espanya en una quantia superior al 70 % del consum nacional.

Als efectes del càlcul del percentatge a què es refereix el paràgraf anterior no es consideren els autoconsums que es puguin fer.

5. El Govern, mitjançant reial decret, pot variar els percentatges establerts a l'apartat anterior, en funció de l'evolució i de l'estructura empresarial del sector.»

Dotze. L'article 62 que queda redactat en els termes següents:

«1. Les entitats que exerceixen alguna o algunes de les activitats a què es refereix l'article 58, llevat dels consumidors, d'aquesta Llei han de portar la comptabilitat d'acord amb el capítol VII de la Llei de societats anònimes, encara que no tinguin aquest caràcter.

El Govern ha de regular les adaptacions que siguin necessàries per al cas que el titular de l'activitat no sigui una societat anònima.

En qualsevol cas, les empreses han de tenir a la seu central, a disposició del públic, una còpia dels comptes anuals.

2. Sense perjudici de l'aplicació de les normes generals de comptabilitat, a les empreses que duguin a terme les activitats a què es refereix l'article 58 d'aquesta Llei o a les societats que exerceixen control sobre aquestes, el Govern pot establir per a aquestes les especialitats comptables i de publicació de comptes que consideri adequades, de manera que es reflecteixin amb nitidesa els ingressos i les despeses de les activitats gasistes i les transaccions realitzades entre societats d'un mateix grup, per tal d'evitar discriminacions, subvencions entre activitats diferents i distorsions de la competència.

En el cas de les societats que tinguin per objecte la realització d'activitats regulades, d'acord amb l'article 60.1 d'aquesta Llei, han de portar en la comptabilitat comptes separats per a cadascuna d'aquestes, que diferenciïn entre els ingressos i les despeses estrictament imputables a cadascuna d'aquestes activitats.

El gestor tècnic del sistema gasista, així com les empreses que realitzin el subministrament d'últim recurs han de portar comptes separats que recullin les despeses i els ingressos estrictament imputables a aquestes activitats.

Les societats que realitzin activitats gasistes no regulades han de portar comptes separats de l'activitat de producció, de comercialització, d'aquelles altres activitats no gasistes que realitzin en el territori espanyol i de totes les altres que realitzin a l'exterior.

3. Les entitats han d'explicar a la memòria dels comptes anuals els criteris aplicats en el repartiment de costos respecte a les altres entitats del grup que duguin a terme activitats gasistes diferents. A més, han d'informar a la memòria sobre els criteris d'assignació i imputació dels actius, passius, despeses i ingressos, així com de les regles d'amortització aplicades.

Aquests criteris s'han de mantenir i no es poden modificar, llevat de circumstàncies excepcionals. Les modificacions i la seva justificació s'han d'explicar a la memòria dels comptes anuals de l'exercici en què tinguin lloc.

També s'ha d'incloure a la memòria dels comptes anuals informació sobre les operacions realitzades amb les empreses del seu mateix grup empresarial, en les condicions que s'estableixin per reglament.

4. Les entitats que actuïn en el sistema gasista han de proporcionar a l'Administració competent la informació que els sigui requerida, especialment en relació amb els contractes de proveïment i subministrament de gas que hagin subscrit i amb els seus comptes anuals, que s'han d'auditar de conformitat amb el que disposen la Llei d'auditoria de comptes i les disposicions que la despleguen.

Quan aquestes entitats formin part d'un mateix grup empresarial, l'obligació d'informació s'estén, així mateix, a la societat que exerceix el control de la que realitza activitats gasistes sempre que actuï en algun sector energètic i a aquelles altres societats del grup que portin a terme operacions amb la que du a terme activitats en el sistema gasista.

També han de proporcionar a l'Administració competent tota mena d'informació sobre les seves activitats, inversions, qualitat de subministrament, mesurat segons els estàndards indicats per l'Administració, mercats servits i previstos amb el màxim detall, preus suportats i repercutits, així com, qualsevol altra informació que l'Administració competent crea oportuna per a l'exercici de les seves funcions.

5. Les entitats han de proporcionar en la seva memòria dels comptes anuals informació sobre les activitats realitzades en matèria d'estalvi i eficiència energètica i de protecció del medi ambient.»

Tretze. L'article 63 passa a tenir la redacció següent:

«Article 63. *Separació d'activitats.*

1. Les societats mercantils que duguin a terme alguna o algunes de les activitats regulades de regasificació, emmagatzematge bàsic, transport i distribució a què es refereix l'article 60.1 d'aquesta Llei han de tenir com a objecte social exclusiu l'exercici d'aquestes activitats i, per tant, no poden dur a terme activitats de producció o comercialització ni adquirir participacions en empreses que duguin a terme aquestes activitats.

2. Els transportistes que operin en alguna instal·lació compresa a la xarxa bàsica de gas natural, definida al punt 2 de l'article 59, han de tenir com a únic objecte social en el sector gasista l'activitat de transport definida a l'apartat a) de l'article 58, i poden incloure entre els seus actius gasoductes de la xarxa secundària de transport, per a la qual cosa han de portar a la comptabilitat interna comptes separats de les activitats de regasificació, emmagatzematge i transport.

3. No obstant això, un grup de societats pot dur a terme activitats incompatibles d'acord amb la llei sempre que siguin exercides per societats diferents, i es compleixin els següents criteris d'independència:

a) Les persones responsables de la gestió de societats que duguin a terme activitats regulades no poden participar en estructures organitzatives del grup empresarial que siguin responsables, directament o indirectament, de la gestió quotidiana d'activitats de producció o comercialització.

b) Els grups de societats han de garantir la independència de les persones responsables de la gestió de societats que duguin a terme activitats

regulades mitjançant la protecció dels seus interessos professionals. En particular, han d'establir garanties pel que fa a la seva retribució i el seu cessament.

Les societats que duguin a terme activitats regulades i les persones responsables de la seva gestió que es determini no poden tenir accions de societats que duguin a terme activitats de producció o comercialització.

A més, les societats que duguin a terme activitats regulades, així com els seus treballadors no poden compartir informació comercialment sensible amb les empreses del grup de societats al qual pertanyen en cas que aquestes realitzin activitats liberalitzades.

c) Les societats que duguin a terme activitats regulades tenen capacitat de decisió efectiva, independent del grup de societats, respecte a actius necessaris per explotar, mantenir o desenvolupar les instal·lacions de regasificació de gas natural líquid, i de transport, emmagatzematge i distribució de gas natural.

No obstant això, el grup de societats té dret a la supervisió econòmica i de la gestió d'aquestes societats, i poden sotmetre a aprovació el pla financer anual, o un instrument equivalent, així com establir límits globals al seu nivell d'endeutament.

En cap cas el grup empresarial pot donar instruccions a les societats que realitzin activitats regulades respecte a la gestió quotidiana, ni respecte a decisions particulars referents a la construcció o millora d'actius de regasificació de gas natural líquid, i de transport, emmagatzematge i distribució de gas natural, sempre que no se sobrepassi el que estableix el pla financer anual o instrument equivalent.

d) Les societats que realitzin activitats regulades han d'establir un codi de conducta en el qual s'exposin les mesures adoptades per garantir el compliment del que preveuen els apartats a), b) i c) anteriors.

Aquest codi de conducta ha d'establir obligacions específiques dels empleats, i el seu compliment ha de ser objecte de l'adequada supervisió i avaluació per la societat.

Anualment, s'ha de presentar un informe al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, i a la Comissió Nacional d'Energia, que ha de ser publicat, en què s'indiquin les mesures adoptades per al compliment del que preveuen els apartats a), b) i c) anteriors.

4. Sense perjudici del que estableix l'apartat 1, qualsevol adquisició de participacions accionaries per part de les societats mercantils que exerceixin activitats regulades exigeix l'obtenció de l'autorització prèvia a què es refereix la disposició addicional onzena, tercer 1, d'aquesta Llei.»

Catorze. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 64, que queda redactat de la manera següent:

«1. El gestor tècnic del sistema és responsable de l'operació i de la gestió tècnica de la xarxa bàsica i de transport secundari, i garanteix la continuïtat i seguretat del subministrament de gas natural i la correcta coordinació entre els punts d'accés, els emmagatzematges, el transport i la distribució.

El gestor del sistema exerceix les seves funcions en coordinació amb els diferents subjectes que operen o fan ús del sistema gasista sota els principis de transparència, objectivitat i independència.

2. Les activitats de gestió tècnica que realitzi el gestor del sistema han de ser retribuïdes adequadament d'acord amb el que disposa el capítol VII d'aquest títol.

3. Són funcions del gestor tècnic del sistema les següents:

- a) Gestionar totes les instal·lacions de la xarxa bàsica del sistema gasista i de transport secundari.
- b) Determinar i controlar el nivell de garantia de proveïment de gas natural del sistema a curt i mitjà termini.
- c) Preveure a curt i mitjà termini la utilització d'instal·lacions del sistema, així com de les reserves de gas natural, d'acord amb la previsió de la demanda.
- d) Impartir les instruccions necessàries per a la correcta explotació del sistema de gas natural i el seu transport d'acord amb els criteris de fiabilitat i seguretat que s'estableixin. Així mateix, ha d'impartir les instruccions necessàries als transportistes per ajustar els nivells d'emissió de gas natural a la demanda del sistema gasista.
- e) Coordinar i modificar, si s'escau, els plans de manteniment d'instal·lacions de manera que se n'asseguri el funcionament i la disponibilitat per garantir la seguretat del sistema.
- f) Establir i controlar les mesures de fiabilitat del sistema de gas natural, així com els plans d'actuació per a la reposició del servei en cas de fallades generals en el subministrament de gas natural, i coordinar i controlar-ne l'execució.
- g) Impartir les instruccions d'operació a les instal·lacions de transport, incloses les interconnexions internacionals.
- h) Desenvolupar les altres activitats relacionades amb les anteriors que siguin convenients per al funcionament del sistema, així com qualssevol altres funcions que li siguin atribuïdes per les disposicions vigents.
- i) Proposar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el desenvolupament de la xarxa bàsica de gas natural i l'ampliació i/o extensió dels emmagatzematges.
- j) Proposar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç els plans d'emergència que consideri necessaris, detallant les existències disponibles, la seva ubicació i període de reposició d'aquestes, així com les seves revisions anuals. Aquests plans i les seves revisions anuals han de ser objecte d'aprovació o modificació per la Direcció General de Política Energètica i Mines.
- k) Donar les ordres oportunes perquè les empreses titulars de les xarxes d'instal·lacions de la xarxa bàsica i de transport secundari facin funcionar les seves instal·lacions de manera que s'asseguri el lliurament de gas en les condicions adequades en els punts de sortida del sistema.
- l) Per realitzar i controlar la seva actuació, el gestor del sistema ha de portar a terme els programes de lliuraments que es determinin per reglament.
- m) Gestionar les entrades i sortides de gas natural al sistema gasista a través dels gasoductes, les plantes de recepció, emmagatzematge i regasificació, els emmagatzematges subterranis i els jaciments naturals.
- n) (Suprimida.)
- o) Efectuar el càlcul i l'aplicació del balanç diari de cada subjecte que utilitzi la xarxa gasista i les seves existències operatives i estratègiques.
- p) Executar, en l'àmbit de les seves funcions, les decisions que siguin adoptades pel Govern en execució del que preveu aquesta Llei.
- q) Col·laborar amb el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç en l'avaluació i el seguiment dels plans d'inversió anuals i plurianuals presentats pels

titulars de les empreses d'instal·lacions de transport de gas natural.

4. El gestor tècnic del sistema ha de tenir un representant al Consell Consultiu d'Hidrocarburs de la Comissió Nacional d'Energia i a la seva Comissió Permanent.

Quinze. Es modifica el títol i la redacció de l'article 66 que queda de la manera següent:

«Article 66. *La xarxa de transport de combustibles gasosos.*

1. La xarxa de transport primari està constituïda pels gasoductes de pressió màxima de disseny igual o superior a 60 bars.

2. La xarxa de transport secundari de gas natural està constituïda pels gasoductes de pressió màxima de disseny inferior a 60 bar i superior a 16 bar.

3. Així mateix, es consideren elements constitutius de la xarxa de transport les estacions de compressió i de regulació i mesura i tots els actius de comunicacions, proteccions, control, serveis auxiliars, terrenys, edificacions i altres elements auxiliars, necessaris per al funcionament adequat de les instal·lacions específiques de la xarxa de transport abans definida.

4. Els transportistes són responsables del desenvolupament i l'ampliació de la xarxa de transport definida en aquest article, de manera que garanteixi el manteniment i la millora d'una xarxa configurada sota criteris homogenis i coherents, tot això sense perjudici del compliment del que estableix l'article 4 d'aquesta Llei en matèria de planificació d'instal·lacions.

5. S'han d'establir totes les normes tècniques que siguin necessàries per garantir la fiabilitat del subministrament de gas i de les instal·lacions de la xarxa de transport i les que hi estiguin connectades. Aquestes normes tendeixen a garantir la protecció i seguretat de les persones i els seus béns, la qualitat i fiabilitat en el seu funcionament, la unificació de les condicions dels subministraments, la prestació d'un bon servei i són objectives i no discriminatòries.»

Setze. Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 67, que queda redactat de la manera següent:

«La transmissió d'aquestes instal·lacions ha de ser autoritzada per l'Administració competent.»

Disset. Es modifiquen els apartats a) i b) de l'article 68, que queden redactats de la manera següent:

«a) Dur a terme les seves activitats en la forma autoritzada i d'acord amb les disposicions aplicables, prestant el servei de manera regular i contínua, amb els nivells de qualitat que es determinin i mantenint les instal·lacions en les condicions adequades de conservació i idoneïtat tècnica, seguint les instruccions impartides pel gestor tècnic del sistema i, si s'escau, per l'Administració competent.

b) Presentar al secretari general d'Energia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, abans del 15 d'octubre de cada any, els plans d'inversió anuals i plurianuals per a la seva aprovació.

Si en el termini d'un mes des de la presentació dels plans d'inversió no hi ha pronunciament exprés del secretari general d'Energia, aquests es consideren aprovats.

En els plans d'inversions anuals han de figurar, com a mínim, les dades dels projectes previstos per a l'any següent, les seves principals característiques tècniques, pressupost i calendari d'execució.»

Divuit. Es modifica l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«Els titulars d'instal·lacions de regasificació, transport i emmagatzematge tenen els drets següents:

- a) El reconeixement per part de l'Administració d'una retribució per l'exercici de les seves activitats dins el sistema gasista en els termes que estableix el capítol VII d'aquest títol d'aquesta Llei.
- b) Exigir que les instal·lacions connectades a les de la seva propietat reuneixin les condicions tècniques establertes i siguin utilitzades de manera adequada.
- c) Exigir les garanties que determini l'Administració per al cobrament de peatges i cànon.

Dinou. L'article 70 queda redactat en els termes següents:

«Article 70. *Accés a les instal·lacions de transport.*

1. Els titulars de les instal·lacions han de permetre la utilització d'aquestes als consumidors directes en mercat i als comercialitzadors que compleixin les condicions exigides, mitjançant la contractació separada o conjunta dels serveis de transport, regasificació i emmagatzematge, sobre la base de principis de no-discriminació, transparència i objectivitat. El preu per l'ús de les xarxes de transport està determinat pels peatges aprovats per reglament.

2. Per reglament s'han de regular les condicions d'accés de tercers a les instal·lacions, les obligacions i els drets dels titulars de les instal·lacions relacionades amb l'accés de tercers, així com les dels consumidors directes en mercat i comercialitzadors. Així mateix, s'ha de definir el contingut mínim dels contractes i, si s'escau, s'han de regular les condicions de funcionament del mercat secundari de capacitat.

3. Es pot denegar l'accés a la xarxa en cas de capacitat insuficient o quan l'accés a la xarxa impedeixi complir les obligacions de subministrament que s'hagin imposat o a causa de dificultats econòmiques i financeres greus que puguin derivar de l'execució dels contractes de compra obligatòria, en les condicions i amb el procediment que s'estableixi per reglament seguint els criteris de la legislació uniforme comunitària que es disposin.

4. Així mateix, amb la conformitat prèvia de la Comissió Nacional de l'Energia, es pot denegar l'accés a la xarxa quan l'empresa subministradora de gas, directament o per mitjà d'acords amb altres empreses subministradores, o aquelles a les quals qualsevol d'elles estigui vinculada, radiqui en un país en què no estiguin reconeguts drets anàlegs i es consideri que pugui resultar una alteració del principi de reciprocitat per a les empreses a les quals es requereix l'accés, això sense perjudici dels criteris a seguir respecte a empreses d'estats membres de la Unió Europea d'acord amb la legislació uniforme en la matèria que aquesta estableixi.

5. Amb caràcter excepcional, es pot exceptuar de l'obligació d'accés de tercers determinades instal·lacions noves o que suposin augments significatius de capacitat d'infraestructures existents, que per les seves característiques singulars així ho requereixin.

En el cas de connexions internacionals amb instal·lacions de països tercers, que no formin part de la Unió Europea, l'excepció s'ha de fer constar en la planificació en matèria d'hidrocarburs elaborada pel Govern d'acord amb el que estableix l'article 4.

L'excepció suposa la no-inclusió de la instal·lació en el règim retributiu del sector de gas natural.

Per reglament s'ha de desenvolupar el procediment d'autorització d'aquesta excepció d'acord amb la normativa comunitària.

6. Els consums que se subministrin exclusivament a través d'empreses o línies directes connectades a instal·lacions d'accés al sistema acollides al que disposa l'apartat 5 d'aquest article, han de complir les obligacions que imposa aquesta Llei, i en particular les derivades de l'article 98, amb instal·lacions no incloses a la xarxa bàsica.»

Vint. Es modifiquen l'apartat 2 i l'apartat 7 de l'article 73 i la nova redacció d'aquests apartats és la següent:

«2. Estan subjectes a autorització administrativa prèvia, en els termes que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, la construcció, modificació, explotació i tancament de les instal·lacions de distribució de gas natural amb independència de la seva destinació o ús.

La transmissió d'aquestes instal·lacions ha de ser autoritzada per l'Administració competent.

L'autorització administrativa de tancament d'una instal·lació pot imposar al titular l'obligació de procedir al seu desmantellament.»

«7. Les autoritzacions de construcció i explotació d'instal·lacions de distribució han de ser atorgades preferentment a l'empresa distribuïdora de la zona. En cas que no hi hagi distribuïdor a la zona, cal atènyer-se als principis de monopoli natural del transport i la distribució, xarxa única i de realització al menor cost per al sistema gasista.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 74, que queda redactat en els termes següents:

«1. Són obligacions dels distribuïdors de gas natural:

a) Dur a terme les seves activitats en la forma autoritzada i conforme a les disposicions aplicables, i garantir els nivells de qualitat que s'estableixin per reglament.

b) Complir les instruccions que dicti el gestor tècnic del sistema i, si s'escau, l'Administració competent en relació amb l'accés de tercers a les seves xarxes de distribució.

c) Mantenir les instal·lacions en les condicions adequades de conservació i idoneïtat tècnica.

d) Procedir a l'ampliació de les instal·lacions de distribució i facilitar les connexions, en l'àmbit geogràfic de la seva autorització, en condicions d'igualtat, quan així sigui necessari per atendre noves demandes de subministrament de gas, sense perjudici del que resulti de l'aplicació del règim que s'estableixi per reglament per a les empreses.

Quan hi hagi diversos distribuïdors les instal·lacions dels quals siguin susceptibles d'ampliació per atendre nous subministraments i cap d'aquests decideixi dur-la a terme, l'Administració competent ha de determinar quin d'aquests distribuïdors l'ha de fer, atenant les seves condicions.

e) Facilitar l'ús de les seves instal·lacions i dur a terme els contractes d'accés a tercers a la xarxa de gas natural en les condicions que es determinin per reglament.

f) Proporcionar a les empreses de transport, emmagatzematge, comercialització de gas natural i al gestor tècnic del sistema suficient informació per garantir que el subministrament de gas es pugui produir de forma compatible amb el funcionament segur i eficaç del sistema.

g) Comunicar a l'Administració competent que hagi atorgat les autoritzacions d'instal·lacions, i al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les modificacions rellevants de la seva activitat, als efectes de determinació dels peatges i la fixació del règim de retribució.

h) Comunicar a l'Administració competent i al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la informació que es determini relacionada amb l'activitat que desenvolupin dins el sector gasista. Així mateix, han de comunicar a cada comunitat autònoma tota la informació que els sigui requerida per aquesta, relativa al seu àmbit territorial.

i) Estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat de combustibles gasosos per canalització a què es refereix aquest títol.

j) Fer les connexions de servei i l'enganxament de nous usuaris d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

k) Procedir al mesurament dels subministraments tal com es determini per reglament, i preservar, en tot cas, la seva exactitud i l'accessibilitat als corresponents aparells facilitant el control de les administracions competents.

l) Subministrar a l'Oficina de Canvis de Subministrador la informació que es determini per reglament.

m) Aplicar les mesures que s'estableixin en relació amb la protecció de consumidors que tinguin la consideració d'essencials.

n) Mantenir un sistema operatiu que asseguri l'atenció permanent i la resolució de les incidències que, amb caràcter d'urgència, es puguin presentar en les xarxes de distribució i a les instal·lacions receptores dels consumidors connectats a les seves instal·lacions.

o) Dur a terme les proves prèvies al subministrament que es defineixin per reglament.

p) Fer visites d'inspecció a les instal·lacions receptores existents, amb la periodicitat i en les condicions definides per reglament.

q) Posar en pràctica els programes de gestió de la demanda aprovats per l'Administració.

r) Procurar un ús racional de l'energia.

s) Presentar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què duguin a terme la seva activitat, abans del 15 d'octubre de cada any, els plans d'inversió anuals i plurianuals.

En els plans d'inversió anuals han de constar, com a mínim, les dades dels projectes previstos per a l'any següent, les seves principals característiques tècniques, pressupost i calendari d'execució.

2. Sense perjudici de la responsabilitat que deriva de les obligacions que corresponen als distribuïdors de conformitat amb el que preveu el present article, els titulars d'instal·lacions receptores de gas natural o instal·lacions per a consum són responsables del seu correcte ús, modificació, manteniment i inspecció periòdica en les condicions tècniques i de seguretat que siguin exigibles.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 75 que queda redactat de la manera següent:

«Els titulars d'instal·lacions de distribució tenen els drets següents:

a) El reconeixement per part de l'Administració i la percepció d'una retribució per l'exercici de les seves activitats dins del sistema gasista en els termes que estableix el capítol VII del present títol.

b) Exigir que les instal·lacions connectades a les de la seva propietat compleixin les condicions

tècniques establertes i siguin utilitzades de manera adequada.

c) Exigir que les instal·lacions, els aparells receptores i els equips de mesura dels consumidors compleixin les condicions tècniques i de construcció que es determinin, així com el bon ús d'aquestes i el compliment de les condicions establertes perquè el subministrament es produeixi sense deteriorament o degradació de la seva qualitat per a altres consumidors.

d) Promoure la construcció d'instal·lacions receptores comunes, amb la finalitat d'estendre el subministrament de gas natural, d'acord amb les condicions que es determinin per reglament.

e) Facturar i cobrar dels comercialitzadors i consumidors directes en mercat els peatges d'accés en els terminis establerts per la legislació. A més, poden facturar i cobrar altres serveis associats al subministrament en les condicions que s'estableixin per reglament.

f) Sol·licitar la verificació del bon funcionament dels equips de mesurament de subministraments.

g) Rebre la informació de l'Oficina de Canvis de Subministrador que es determini per reglament relativa als canvis de subministrament.

h) Exigir les garanties que es determinin pels peatges d'accés a les seves instal·lacions.»

Vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 76, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars de les instal·lacions de distribució n'han de permetre la utilització als consumidors directes en mercat, i als comercialitzadors que compleixin les condicions exigides, sobre la base de principis de no-discriminació, transparència i objectivitat. El preu per l'ús de xarxes de distribució està determinat pels peatges administrativament aprovats.»

«3. Per reglament s'han de regular les condicions de l'accés de tercers a les instal·lacions, les obligacions i els drets dels titulars de les instal·lacions relacionades amb l'accés de tercers, així com dels consumidors directes en mercat, i comercialitzadors. Així mateix, s'han de definir els criteris dels contractes d'accés a aquestes instal·lacions.»

Vint-i-quatre. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 78 amb la redacció següent:

«4. Els consums que s'alimentin mitjançant una línia directa o connexió de servei des d'una planta de regasificació de la xarxa bàsica han de complir les obligacions establertes en aquesta Llei, i en particular les derivades de l'article 98, amb infraestructures que no estiguin incloses a la xarxa bàsica.»

Vint-i-cinc. Es modifica el títol del capítol VI del títol IV, la nova denominació del qual és «Capítol VI. Comercialització de combustibles gasosos».

Vint-i-sis. Es modifica el títol i la redacció de l'article 79, que passen a ser les següents:

«Article 79. *Comercialització.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 60, per reglament s'han de regular els següents aspectes en relació amb la comercialització del gas natural:

a) Les modalitats i les condicions de subministrament als consumidors, així com els procediments de denegació, suspensió o privació d'aquest.

b) El procediment de mesurament del consum mitjançant la instal·lació d'aparells de mesura i la verificació d'aquests.

c) El procediment i les condicions de facturació i cobrament dels subministraments i serveis efectuats.

d) Les mesures de protecció del consumidor que s'han de recollir en les condicions contractuals per al subministrament dels consumidors que pel seu volum de consum o condicions de subministrament requereixin un tractament contractual específic.

e) Procediments de canvi de comercialitzador.

f) Procediment de resolució de les reclamacions.

2. Sense perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes i sense perjudici de l'establiment pels comercialitzadors de sistemes propis de tramitació de reclamacions que s'ajustin al que disposa la Recomanació 98/257/CE de la Comissió, de 30 de març de 1998, relativa als principis aplicables als òrgans responsables de la solució extrajudicial dels litigis en matèria de consum, s'ha de preveure per reglament la possibilitat d'acudir al sistema arbitral de consum per a la resolució d'aquestes reclamacions.»

Vint-i-set. Es modifica l'article 80, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 80. *Comercialitzadors de gas natural.*

Les persones que vulguin actuar com a comercialitzadores han de comptar amb l'autorització administrativa prèvia, que té caràcter reglat i ha de ser atorgada per l'Administració competent, atenent el compliment dels requisits que s'estableixin per reglament, entre els quals s'han d'incloure, en tot cas, la suficient capacitat legal, tècnica i econòmica del sol·licitant. La sol·licitud d'autorització administrativa per actuar com a comercialitzador ha d'especificar l'àmbit territorial en què es pretengui exercir l'activitat.

L'autorització per exercir l'activitat com a empresa comercialitzadora de gas natural pot ser denegada o condicionada, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia, en els casos en què l'empresa sol·licitant o la societat dominant del grup al qual aquella pertanyi tingui la nacionalitat d'un país no membre de la Unió Europea en què no estiguin reconeguts drets anàlegs i es consideri que pugui resultar una alteració del principi de reciprocitat per a les empreses que actuen en el mercat nacional. S'entén per societat dominant i grup de societats els que a aquests efectes estableixi l'article 4 de la Llei 24/1998, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En cap cas l'autorització s'entén concedida en règim de monopoli, ni concedeix drets exclusius.»

Vint-i-vuit. Es modifica el títol i la redacció de l'article 81, que queda redactat de la manera següent:

«Article 81. *Drets i obligacions dels comercialitzadors.*

1. Els comercialitzadors tenen els drets següents:

a) Fer adquisicions de gas en els termes establerts al capítol II d'aquest títol.

b) Vendre gas natural als consumidors i a altres comercialitzadors autoritzats en condicions pactades lliurement.

c) Accedir a les instal·lacions de tercers en els termes establerts en aquest títol.

d) Rebre el mesurament dels subministraments dels seus clients.

e) Exigir que els equips de mesura dels usuaris compleixin les condicions tècniques i de construcció que es determinin, així com el bon ús d'aquests.

f) Facturar i cobrar els subministraments efectuats.

g) Sol·licitar la verificació del bon funcionament dels equips de mesurament de subministraments.

h) Subscriure amb els clients clàusules d'interrompibilitat en les condicions que es determinin per reglament.

i) Obtenir la informació relativa als canvis de subministrador i les dades dels consumidors de l'oficina de canvis de subministrador que es determini per reglament.

2. Els comercialitzadors tenen les obligacions següents:

a) Estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat, que a aquest efecte estableix aquesta Llei.

b) Complir les obligacions de manteniment d'existències mínimes de seguretat i diversificació de subministraments establertes al capítol VIII.

c) Coordinar la seva activitat amb el gestor tècnic del sistema, els transportistes i els distribuïdors.

d) Adquirir el gas i subscriure els contractes d'accés necessaris per complir els compromisos contractuals amb els clients.

e) Prestar les garanties que es determinin pels peatges i cànon d'accés contractats.

f) Abonar en els terminis establerts en la legislació els peatges i cànon d'accés a les instal·lacions gasistes que corresponguin.

g) Abonar al distribuïdor les quantitats recaptades per serveis associats al subministrament presats pel distribuïdor al consumidor final en els casos que hagin estat establerts per reglament.

h) Garantir la seguretat del subministrament de gas natural als clients subscriuint els contractes de regasificació de gas natural líquid, de transport i distribució i d'emmagatzematge que siguin necessaris.

i) Remetre al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la informació periòdica que es determini en relació amb l'activitat que desenvolupin dins el sector gasista. Aquesta tramesa d'informació ha d'incloure, entre altres, les quantitats venudes i els preus de venda aplicats dins el termini i en la forma que s'estableixin. Així mateix, han de remetre a les comunitats autònomes la informació que específicament els sigui reclamada relativa al seu àmbit territorial.

j) Facilitar als clients la informació i l'assessorament que puguin sol·licitar en relació amb el subministrament de gas.

k) Subministrar a l'Oficina de Canvis de Subministrador la informació que es determini per reglament.

l) Posar en pràctica els programes de gestió de la demanda aprovats per l'Administració.

m) Procurar fer un ús racional de l'energia.

3. Els consumidors directes en mercat tenen els mateixos drets i obligacions que els comercialitzadors en tot el que els sigui aplicable.»

Vint-i-nou. Es modifica el títol i el contingut de l'article 82 en els termes següents:

«Article 82. *Subministradors d'últim recurs.*

El Govern ha de determinar quins comercialitzadors han d'assumir l'obligació de subministradors d'últim recurs.

A més dels drets i les obligacions establertes per als comercialitzadors a l'article 81, els comercialitzadors de gas que hagin estat designats com a subministradors d'últim recurs han d'atendre les sol·licituds de subministrament de gas natural, d'aquells consumidors que es determinin, a un preu màxim establert pel ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, que té la consideració de tarifa d'últim recurs.»

Trenta. El títol i el contingut de l'article 83 són els següents:

«Article 83. *Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat.*

Es crea al ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat de combustibles gasosos per canalització. Per reglament, amb l'informe previ de les comunitats autònomes, s'ha d'establir la seva organització, així com els procediments d'inscripció i comunicació de dades a aquest Registre.

Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear i gestionar els corresponents registres territorials.»

Trenta-u. S'hi afegeix un nou article 83 bis en els termes següents:

«Article 83 bis. *Oficina de Canvis de Subministrador.*

1. L'Oficina de Canvis de Subministrador és responsable de la supervisió dels canvis de subministrador d'acord amb els principis de transparència, objectivitat i independència, en els termes que s'estableixin per reglament.

El Govern pot encomanar a l'Oficina de Canvis de Subministrador funcions de gestió directa dels canvis de subministrador en les condicions que es determinin per reglament.

2. L'Oficina de Canvis de Subministrador és una societat mercantil amb objecte social exclusiu, que realitza les seves funcions simultàniament en els sectors del gas natural i de l'electricitat.

En el seu capital participen els distribuïdors i comercialitzadors de gas natural i d'electricitat amb els percentatges de participació següents:

Distribuïdors d'energia elèctrica: 15 %.

Distribuïdors de gas natural: 15 %.

Comercialitzadors d'energia elèctrica: 35 %.

Comercialitzadors de gas natural: 35 %.

Dins de la quota de cada grup de subjectes, la participació corresponent a cada empresa s'ha de fer en funció de l'energia circulada a través de les seves instal·lacions, en el cas dels distribuïdors i de l'energia venuda en el cas dels comercialitzadors, i sense que pugui resultar una participació superior al 20 % per grup de societats i adequant-se la participació de les empreses almenys cada dos anys.

En cas que, segons l'energia circulada i venuda per un grup de societats, la participació superi una quota del 20 %, l'excés s'ha de repartir entre els sub-

jectes restants proporcionalment a les quotes prèvies.

3. L'Oficina de Canvis de Subministrador es finança sobre la base de les quotes dels socis.

4. Per a l'exercici de la seva activitat l'Oficina de Canvis de Subministrador ha de tenir accés a les bases de dades de consumidors i punts de subministrament de gas i d'electricitat.

Per reglament s'ha d'establir la informació que els diferents subjectes han de subministrar a l'Oficina de Canvis de Subministrador.

5. L'Oficina de Canvis de Subministrador ha de remetre amb caràcter anual una memòria d'activitats al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a la Comissió Nacional d'Energia i a les comunitats autònomes.»

Trenta-dos. Es modifica el títol i la redacció de l'article 91 en els termes següents:

«Article 91. *Règim econòmic de les activitats incloses a la Llei.*

1. Les activitats destinades al subministrament de combustibles gasosos han de ser retribuïdes econòmicament en la forma que disposa aquesta Llei amb càrrec a les tarifes d'últim recurs, els peatges i els cànons que determini el Govern, i als preus abonats.

2. Per reglament s'ha d'establir el règim econòmic dels drets per empreses, lloguer de comptadors i altres costos necessaris vinculats a les instal·lacions. Els drets que han de pagar les empreses són establerts per les comunitats autònomes en funció del cabal màxim que se sol·liciti i de la ubicació del subministrament, amb els límits superior i inferior que el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç determini. Els drets de connexió de servei s'han d'establir de forma que assegurin la recuperació de les inversions efectuades. Els ingressos per aquest concepte es consideren, a tots els efectes, retribució de l'activitat de distribució.

3. Les comunitats autònomes, respecte als distribuïdors que duguin a terme la seva activitat al seu àmbit territorial, han d'establir el règim econòmic dels drets d'alta, així com els altres costos derivats de serveis necessaris per atendre els requeriments de subministraments dels usuaris.»

Trenta-tres. Es modifica el títol i la redacció de l'article 92 en els termes següents:

«Article 92. *Criteris per a la determinació de peatges i cànons.*

1. Els peatges i cànons s'han d'establir de manera que la seva determinació respongui en el seu conjunt als principis següents:

a) Assegurar la recuperació de les inversions realitzades pels titulars en el període de vida útil d'aquestes.

b) Permetre una raonable rendibilitat dels recursos financers invertits.

c) Determinar el sistema de retribució dels costos d'explotació de manera que s'incentivi una gestió eficaç i una millora de la productivitat que s'ha de fer repercutir en part als usuaris i consumidors.

2. El sistema per determinar els peatges i els cànons es fixa per a períodes de quatre anys, i en l'últim any de vigència s'ha de fer una revisió i adequació, si s'escau, a la situació prevista per al pròxim període.

3. Les empreses que duguin a terme les activitats regulades en el present títol han de facilitar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç tota la infor-

mació que sigui necessària per a la determinació dels peatges i cànon. Aquesta informació també ha d'estar a disposició de les comunitats autònomes que ho sol·licitin, pel que fa al seu àmbit territorial.

4. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment dels peatges i cànon dels serveis bàsics d'accés per tercers, i establir els valors concrets dels peatges o un sistema de determinació i actualització automàtica d'aquests.

5. Els peatges i cànon han de tenir en compte els costos incorreguts per l'ús de la xarxa de manera que s'optimitzi l'ús de les infraestructures i es poden diferenciar per nivells de pressió, característiques del consum i durada dels contractes. En particular, en el cas dels subministraments realitzats des d'una xarxa de distribució alimentada des d'una planta satèl·lit de GNL, s'han de tenir en compte els costos incorreguts per l'ús de la xarxa dels subministraments esmentats.

6. Les empreses comercialitzadores han de desglossar en les seves factures als consumidors finals la quantia corresponent als peatges i cànon.»

Trenta-quatre. Es modifica el títol i el contingut de l'article 93, que queda de la manera següent:

«Article 93. *Tarifa d'últim recurs.*

1. La tarifa d'últim recurs és el preu màxim que poden cobrar els comercialitzadors que, d'acord amb el que preveu l'article 82 d'aquesta Llei, hagin estat designats com a subministradors d'últim recurs, als consumidors que, d'acord amb la normativa vigent per a aquesta tarifa, tinguin dret a acollir-s'hi.

2. La tarifa d'últim recurs ha de ser única en tot el territori espanyol sense perjudici de les seves especialitats per nivells de pressió i volum de consum.

No obstant això, els consumidors als quals a l'entrada en vigor de l'Ordre ECO/302/2002, de 15 de febrer, per la qual s'estableixen les tarifes de gas natural i gasos manufacturats per canalització i lloguer de comptadors se'ls aplicava la tarifa industrial ferma i estiguin connectats a gasoductes a una pressió inferior o igual a 4 bar amb un consum anual superior a 200.000 kWh/any, poden sol·licitar al seu distribuïdor la connexió a pressions superiors a 4 bar. En cas que aquesta sol·licitud no pugui ser atesa, perquè el distribuïdor no disposa de xarxes a aquesta pressió pròximes a les instal·lacions del consumidor, s'ha d'aplicar a aquest consumidor la tarifa d'últim recurs corresponent a consumidors amb el seu mateix consum connectats a gasoductes a una pressió superior a 4 bar i inferior o igual a 60 bar.

El consumidor té l'obligació de dur a terme la connexió de servei corresponent i connectar-se a gasoductes a una pressió superior a 4 bar en el moment en què el distribuïdor disposi de xarxes pròximes a les instal·lacions del consumidor per fer-ho.

3. El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de la tarifa d'últim recurs de gas natural o un sistema de determinació i actualització automàtica d'aquesta.

4. El sistema de càlcul d'aquesta tarifa ha d'incloure de forma additiva el cost de la primera matè-

ria, els peatges d'accés que corresponguin, els costos de comercialització i els costos derivats de la seguretat de subministrament.

S'habilita el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç a establir un mecanisme de subhasta que permeti fixar el cost de la primera matèria per al càlcul de les tarifes d'últim recurs, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

5. Les tarifes d'últim recurs s'han de fixar de manera que no ocasionin distorsions de la competència en el mercat.»

Trenta-cinc. Es modifica el títol i la redacció de l'article 94 que queda redactat en els termes següents:

«Article 94. *Tarifes dels gasos líquids del petroli per canalització.*

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, pot dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de les tarifes de venda dels gasos líquids del petroli per canalització per als consumidors finals, així com els preus de cessió de gasos líquids del petroli per als distribuïdors de gasos combustibles per canalització, establint els valors concrets de les esmentades tarifes i preus o un sistema de determinació i actualització automàtica d'aquestes, si així es requereix i en els termes que estableixi el desplegament reglamentari que reguli el marc de l'activitat de subministrament de gasos líquids del petroli.»

Trenta-sis. L'article 95 queda redactat de la manera següent:

«1. La tarifa d'últim recurs, els peatges i cànon i els preus dels serveis associats al subministrament aprovats per l'Administració per a cada categoria de consum no han d'incloure cap mena d'impost.

En el cas que les activitats gasistes siguin grava-des amb tributs de caràcter autonòmic o local, la quota dels quals s'obtingui mitjançant regles no uniformes per al conjunt del territori espanyol, al preu del gas resultant, o als peatges, cànon o tarifa d'últim recurs, se li pot incloure un suplement territorial, que pot ser diferent a cada comunitat autònoma.

2. Amb la finalitat que hi hagi la màxima transparència en els preus del subministrament de gas, els comercialitzadors han de desglossar en la facturació a l'usuari, en la forma que es determini per reglament, almenys els imports corresponents als preus i els tributs que gravin el consum de gas, així com els suplementes territorials quan corresponguin.»

Trenta-set. Es modifica el títol i la redacció de l'article 96 en els termes següents:

«Article 96. *Cobrament i liquidació de peatges i cànon.*

Els peatges i cànon per l'ús de la xarxa gasista els han de cobrar les empreses que duguin a terme les activitats de transport i distribució, i han de donar a les quantitats ingressades l'aplicació que sigui procedent d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

S'ha d'establir per reglament el procediment de repartiment dels fons ingressats pels transportistes i distribuïdors, entre els qui duguin a terme les activitats incloses en el sistema gasista, atenent la retribució que els correspongui de conformitat amb aquesta Llei.»

Trenta-vuit. Es modifica l'article 98, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 98. *Seguretat de subministrament.*

1. Els comercialitzadors de gas natural estan obligats a disposar d'unes existències mínimes de seguretat que han d'estar expressades en dies equivalents de les seves vendes fermes en el territori espanyol.

Els consumidors directes en mercat estan obligats a disposar d'unes existències mínimes de seguretat pels consums fermes en la part no subministrada per un comercialitzador.

2. Aquesta obligació es pot complir pel subjecte obligat amb gas de la seva propietat o arrendant i contractant, si s'escau, els corresponents serveis d'emmagatzematge. El Govern ha de determinar en funció de les disponibilitats del sistema el nombre de dies equivalents d'existències mínimes de seguretat.

3. S'ha de determinar per reglament la part d'existències mínimes de seguretat que tenen caràcter estratègic i els subjectes encarregats de la seva constitució, manteniment i gestió.»

Trenta-nou. Es modifica l'article 99, que passa a tenir la redacció següent.

«1. Els comercialitzadors de gas natural han de diversificar els seus aprovisionaments quan en la suma de tots aquests proporció dels provinents d'un mateix país sigui superior al 60 %.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de desenvolupar per reglament les condicions per al compliment d'aquesta obligació atenent la situació del mercat i pot modificar el percentatge a què es refereix el paràgraf anterior, a l'alça o a la baixa, en funció de l'evolució dels mercats internacionals de gas natural.

2. En els termes que es determinin per reglament, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç pot exigir unes obligacions de diversificació d'aprovisionament semblants a les establertes al punt anterior als consumidors directes en mercats per la part del seu consum no adquirida a comercialitzadors quan, pel seu volum i origen, puguin incidir negativament en el balanç de proveïments al mercat espanyol.

3. Està eximit de l'obligació de diversificació el proveïment del gas adquirit per atendre el consum d'instal·lacions que tinguin subministraments alternatius garantits d'un altre combustible.»

Quaranta. Es modifica l'article 109, que queda redactat de la manera següent:

«1. Són infraccions molt greus:

a) La realització d'activitats regulades en aquesta Llei o la construcció, ampliació, explotació, modificació, transmissió o tancament d'instal·lacions afectes a aquestes sense la necessària concessió o autorització administrativa o l'incompliment de prescripcions i condicions d'aquestes quan es posi en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.

b) La utilització d'instruments, aparells o elements subjectes a seguretat industrial sense complir les normes i les obligacions tècniques que per raons de seguretat hagin de complir els aparells i les instal·lacions afectes a les activitats objecte d'aquesta Llei quan comportin perill o dany greu per a persones, béns o per al medi ambient.

c) Qualsevol manipulació fraudulenta tendent a alterar el preu o la qualitat dels productes petrolí-

fers o dels gasos combustibles o el mesurament de les quantitats subministrades.

d) La negativa a admetre inspeccions o verificacions reglamentàries o acordades en cada cas per l'Administració competent, inclosa la CNE, o l'obstrucció a la seva pràctica.

e) L'aplicació irregular de preus, tarifes o peatges dels regulats en aquesta Llei o en les seves disposicions de desplegament, de manera que es produeixi una alteració en el preu superior al 15 % i sempre que aquesta suposi una alteració superior als 300.000 euros.

f) L'incompliment reiterat de les obligacions resultants de l'aplicació del sistema tarifari o dels criteris de recaptació. S'entenen com a incompliment de les obligacions del sistema tarifari la falta o el retard en el pagament de les quantitats a què donin lloc les liquidacions de les activitats regulades o en l'ingrés de les quotes amb destinacions específiques, la declaració indeguda d'ingressos i costos, i les declaracions efectuades fora del termini establert.

g) L'incompliment de les instruccions impartides per l'Administració competent, inclosa la CNE, o pel gestor tècnic del sistema en l'àmbit de les seves funcions, quan en resulti un perjudici rellevant per al funcionament del sistema.

h) La realització d'activitats incompatibles, així com l'incompliment per part dels subjectes obligats a això de l'obligació de separació funcional i de portar comptes separats d'acord amb el que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

i) La presa de participacions en societats en els casos que preveu aquesta Llei, sense l'autorització prèvia de la CNE o amb l'incompliment de les condicions establertes a la resolució autoritzadora de la CNE.

j) L'incompliment reiterat de totes les obligacions de tramesa d'informació que derivin de l'aplicació de la normativa vigent o resultin del requeriment previ per part de l'Administració inclosa la CNE, o del gestor tècnic del sistema.

k) La negativa a subministrar gasos per canalització a consumidors en règim de tarifa de conformitat amb el títol IV d'aquesta Llei i les disposicions de desplegament.

l) L'incompliment reiterat per part dels subjectes obligats a fer-ho, de conformitat amb la normativa vigent, de les condicions de qualitat i continuïtat del servei.

m) L'incompliment de les obligacions legalment o reglamentàriament establertes sobre existències mínimes de seguretat, de conformitat amb els títols III i IV, quan suposin una alteració significativa del règim d'existències mínimes.

n) L'incompliment de les obligacions legalment i reglamentàriament establertes, conforme al títol IV de la Llei, sobre diversificació de subministraments, quan suposi una alteració significativa del règim de diversificació.

o) Les accions o omissions que suposin incompliment de les mesures establertes pel Govern en aplicació del que preveu aquesta Llei sobre situacions d'emergència o escassetat de subministraments en els títols III i IV pels qui realitzen activitats regulades en aquesta Llei i tinguin incidència apreciable en l'esmentat subministrament.

p) La interrupció o suspensió injustificada de l'activitat que es dugui a terme mitjançant concessió o autorització administrativa, quan d'això en resulti un perjudici rellevant per al funcionament del sistema.

q) L'incompliment de les obligacions de comptabilitat exigibles d'acord amb aquesta Llei. S'entén compresa en aquest incompliment l'existència en la documentació comptable de vicis o irregularitats essencials que impedeixin conèixer la situació patrimonial i financera de l'entitat.

r) La denegació o alteració injustificada de l'accés de tercers a instal·lacions de xarxa en els casos que aquesta Llei i les seves normes de desplegament regulen.

s) L'incompliment per part dels titulars de les instal·lacions de l'obligació de mantenir les instal·lacions en adequades condicions de conservació i idoneïtat tècnica, seguint, si s'escau, les instruccions impartides per l'Administració competent, quan aquest incompliment posi en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.

t) L'incompliment per part del distribuïdor de la seva obligació de realitzar visites d'inspecció a les instal·lacions receptores existents amb la periodicitat definida per la normativa vigent.

u) L'incompliment, per part dels titulars d'instal·lacions, d'efectuar el càlcul del balanç físic del gas que passa per les seves instal·lacions en la forma i amb la periodicitat que resulti necessària per al funcionament adequat del sistema.

v) L'incompliment, per part del gestor tècnic del sistema, de les obligacions establertes a l'article 64, apartats 1 i 3, lletres f), i), o) i p) d'aquesta Llei.

w) L'incompliment de les normes de gestió tècnica del sistema, quan això afecti la continuïtat i seguretat del subministrament de gas natural.

x) L'incompliment continuat, per part dels titulars d'instal·lacions, de l'obligació de gestionar la verificació dels equips de mesura, del volum i les característiques del gas, i de les instal·lacions de punts de subministrament connectades a les seves xarxes, utilitzant per a això els serveis d'una entitat acreditada per a aquesta finalitat.

y) La interrupció o suspensió del subministrament sense que hi hagi els requisits legal o establerts per reglament o fora dels casos previstos.

z) L'incompliment de les obligacions econòmiques en cas de desbalanç derivades de la regulació establerta per les normes de gestió tècnica del sistema.

z bis) L'incompliment de les obligacions que s'estableixin relacionades amb l'assoliment dels objectius anuals de contingut mínim de biocarburants i altres combustibles renovables.

2. Igualment, són infraccions molt greus les infraccions greus de l'article següent quan durant els tres anys anteriors a la seva comissió hagi estat imposada a l'infractor una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.»

Quaranta-u. La redacció de l'article 110 és la següent:

«Són infraccions greus les conductes tipificades a l'article anterior quan, per les circumstàncies concurrents, no es puguin qualificar de molt greus i en particular:

a) Les conductes tipificades a les lletres a) i b) de l'article anterior quan no es posi en perill manifest les persones, els béns o el medi ambient.

b) L'aplicació irregular de preus, tarifes o peatges de manera que es produeixi una alteració en el preu inferior al 15 % i superior al 5 % i sempre que aquesta suposi una alteració superior a 30.000 euros.

c) Qualsevol altra actuació en el subministrament o consum de gas que suposi una alteració percentual del que s'hagi subministrat o consumit

superior al 10 per 100 i sempre que aquesta suposi una alteració superior a 30.000 €.

d) L'incompliment de les instruccions impartides per l'Administració competent, inclosa la CNE, o pel gestor tècnic del sistema en l'àmbit de les seves funcions, quan no en resulti un perjudici rellevant per al funcionament del sistema.

e) L'incompliment de les obligacions resultants de l'aplicació del sistema tarifari o dels criteris de recaptació. S'entenen com a incompliment de les obligacions del sistema tarifari la falta o el retard en el pagament de les quantitats a què donin lloc les liquidacions de les activitats regulades o en l'ingrés de les quotes amb destinacions específiques, la declaració indeguda d'ingressos i costos i les declaracions efectuades fora del termini establert.

f) L'incompliment de totes les obligacions de tramesa d'informació que derivin de l'aplicació de la normativa vigent o que resultin del requeriment previ per part de l'Administració, inclosa la CNE o del gestor tècnic del Sistema. Així mateix, es considera infracció greu l'incompliment per part dels subjectes del sistema de les seves obligacions d'informació o comunicació a altres subjectes del sistema. També es considera infracció greu la no-tramesa de la informació dins el termini i en la forma que sigui exigible.

g) La negativa injustificada a subministrar productes petrolífers o gasos combustibles als consumidors i usuaris als quals no siguin aplicables tarifes o preus administrativament aprovats.

h) La negativa injustificada a subministrar productes petrolífers als consumidors i usuaris als quals siguin aplicables tarifes o preus administrativament aprovats.

i) L'incompliment reiterat per part de l'empresa subministradora d'aplicar els descomptes corresponents als consumidors afectats per interrupcions en les condicions previstes a la normativa d'aplicació.

j) Les accions o omissions que suposin incompliment de les mesures establertes pel Govern en aplicació del que preveu aquesta Llei sobre situacions d'emergència o escassetat de subministrament en els títols III i IV pels qui duen a terme activitats regulades en aquesta Llei i no tinguin incidència apreciable en el subministrament.

k) L'incompliment per part dels subjectes obligats de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament de l'obligació de dur a terme auditories externes en els casos en què s'exigeixi.

l) L'incompliment, per part dels titulars de les instal·lacions de regasificació, emmagatzematge i transport, de l'obligació de publicar la capacitat de les seves instal·lacions, o la publicació d'aquestes sense complir les condicions establertes.

m) L'incompliment, per part dels transportistes, distribuïdors, comercialitzadors o, en general, dels titulars de les instal·lacions, de les obligacions establertes en aquesta Llei i normativa de desplegament quan, per les circumstàncies concurrents, no estigui tipificat com a infracció molt greu o lleu.

n) L'incompliment, per part del gestor tècnic del sistema, de les obligacions establertes en aquesta Llei i normativa de desplegament quan, per les circumstàncies concurrents, no pugui ser considerat molt greu.

o) L'incompliment de les normes de gestió tècnica del sistema, quan això no afecti la continuïtat i seguretat del subministrament de gas natural.

p) L'incompliment, per part dels subjectes amb dret d'accés, de l'obligació de comunicar als titulars de les instal·lacions amb els quals hagin subscrit els

contractes d'accés i al gestor tècnic del sistema el seu programa d'aprovisionament i consum en la forma que s'estableixi, així com qualsevol incidència que pugui fer variar substancialment les previsions.

q) L'incompliment, per part dels consumidors, de l'obligació de disposar dels equips de mesura necessaris i permetre'n l'accés per part dels titulars a les instal·lacions a les quals estiguin connectats, i de gestionar-ne la verificació periòdica quan d'això derivi un perjudici per al funcionament del sistema gasista.

r) La comercialització d'hidrocarburs líquids sota una imatge de marca que no es correspongui amb l'autèntic origen i qualitat d'aquests.

s) L'incompliment de totes les obligacions formals que s'imposin als qui realitzin activitats de subministrament al públic de productes petrolífers o gasos combustibles per canalització en garantia dels drets dels consumidors i usuaris.

t) L'incompliment de les limitacions establertes quant a la participació en l'accionariat de l'oficina gestora de canvis de subministrador, sent responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars dels valors.»

Quaranta-dos. Es modifica l'article 111, que queda redactat de la manera següent:

«Article 111. *Infraccions lleus.*

Constitueixen infraccions lleus les infraccions de preceptes d'obligada observança compresos en aquesta Llei i en les seves normes de desplegament que no constitueixin infracció greu o molt greu, conforme al que disposen els dos articles anteriors.»

Quaranta-tres. Es modifica la redacció de l'apartat 1 de l'article 113 en els termes següents:

«1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors són sancionades:

a) Les infraccions molt greus, amb una multa de fins a 30.000.000 €.

b) Les infraccions greus, amb una multa de fins a 6.000.000 €.

c) Les infraccions lleus, amb una multa de fins a 600.000 €.»

Quaranta-quatre. Es modifica la redacció de l'article 115 en els termes següents:

«Article 115. *Procediment sancionador.*

1. El procediment per a la imposició de sancions s'ha d'ajustar als principis dels articles 127 a 138 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i al que disposa el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora o norma autonòmica corresponent, sense perjudici que s'estableixin per reglament especialitats de procediment per a la imposició de les sancions que preveu aquesta Llei.

2. El termini màxim per resoldre i notificar els expedients sancionadors tramitats d'acord amb el procediment previst és d'un any.

A aquests efectes, en els casos en què la competència sigui de l'Administració General de l'Estat, l'òrgan instructor de l'expedient sancionador ha de remetre l'expedient instruït i la proposta de sanció a l'òrgan competent per resoldre'l amb un termini d'antelació mínim de dos mesos abans de la finalització del termini màxim per resoldre i notificar els expedients previstos al paràgraf anterior.»

Quaranta-cinc. Es modifica l'article 117, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 117. *Prescripció.*

Les infraccions molt greus previstes en aquest capítol prescriuen al cap de tres anys de la seva comissió, les greus al cap de dos anys, i les lleus als 18 mesos.

Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys, les imposades per faltes greus, als dos anys i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any.»

Quaranta-sis. Es modifica la disposició addicional primera, de manera que passa a tenir la redacció següent:

«Disposició addicional primera. *Cànon de superfície.*

Els titulars de permisos d'investigació i de concessions d'explotació regulats al títol II estan obligats al pagament del cànon de superfície.

a) El cànon s'exigeix per hectàrea i any d'acord amb les escales següents:

Escala primera		Euros
<i>Permisos d'investigació</i>		
1.	Durant el període de vigència del permís	0,076310
2.	Durant cada pròrroga	0,152620

Escala segona		Euros
<i>Concessions d'explotació</i>		
1.	Durant els cinc primers anys	1,907752
2.	Durant els següents cinc anys	5,341706
3.	Durant els següents cinc anys	14,117364
4.	Durant els següents cinc anys	17,551318
5.	Durant els següents cinc anys	14,117364
6.	Durant els següents cinc anys	7,249458
7.	Durant les pròrrogues	5,341706

b) Els cànon de superfície especificats anteriorment es meriten a favor del titular del domini públic, el dia 1 de gener de cada any natural, quant a tots els permisos o concessions existents en aquesta data, i han de ser satisfets durant el primer trimestre.

c) Quan els permisos d'investigació o concessions d'explotació s'atorguin després de l'1 de gener, durant l'any de l'atorgament s'ha d'abonar com a cànon la part de les quotes anuals que proporcionalment correspongui al temps que hi hagi des de la data de l'atorgament fins al final de l'any natural. En aquests casos, el cànon es merita el dia de l'atorgament del permís o concessió i ha de ser satisfet en el termini de noranta dies, comptats des d'aquesta data.

d) El Govern, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, pot actualitzar els valors dels cànon establerts en aquesta disposició addicional.»

Quaranta-set. Es modifica la disposició addicional dotzena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dotzena. *Finançament de la Comissió Nacional d'Energia.*

1. La Comissió Nacional d'Energia assumeix les obligacions i la gestió dels expedients que estiguin pendents a la Comissió Nacional del Sistema

Elèctric a què es refereix la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, així com la retribució que correspongui, d'acord amb la Llei esmentada, a aquesta Comissió.

2. Als efectes que preveu aquesta Llei, el finançament de la Comissió Nacional d'Energia està integrat, entre altres conceptes, per les taxes següents:

Primer. Taxa aplicable a la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector d'hidrocarburs líquids.

a) Fet imposable.—Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector dels hidrocarburs líquids, de conformitat amb el que estableixen la disposició addicional onzena d'aquesta Llei i disposicions de desplegament.

b) Base imposable.—La base imposable de la taxa està constituïda per les vendes anuals de gasolines, gasoils, querosens, fueloils i gasos líquids del petroli a granel i envasat expressades en tones mètriques (Tm), el lliurament dels quals s'hagi fet en el territori nacional. A aquests efectes, no tenen la consideració de vendes les efectuades entre operadors, ni les vendes realitzades pels operadors a què es refereix l'article 45 d'aquesta Llei a distribuïdors de gasos líquids del petroli per canalització a consumidors finals.

Les vendes a què es refereix el paràgraf anterior es calculen anualment, sobre la base de les efectuades l'any natural anterior i s'apliquen a partir de l'1 de gener. Mitjançant resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia s'han de determinar les vendes anuals que corresponen a cada operador i que serveixin de base per al càlcul de la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia.

Mentre no es dicti la resolució a què es refereix el paràgraf anterior, la Comissió Nacional d'Energia ha de fer la liquidació que preveu la lletra f) d'aquest número de conformitat amb les vendes anuals establertes per a l'exercici immediatament anterior.

Una vegada la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Economia dicti resolució, la Comissió Nacional d'Energia ha de fer les regularitzacions que, si s'escau, siguin procedents, d'acord amb la determinació de vendes que aquesta hagi establert.

c) Meritació de la taxa.—La taxa es merita l'últim dia de cada mes natural.

d) Subjectes passius.—Els subjectes passius de la taxa són els operadors a l'engròs a què es refereixen els articles 42 i 45 d'aquesta Llei.

e) Tipus de gravamen i quota. El tipus pel qual es multiplica la base imposable per determinar la quota tributària que s'ha d'ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,140817 euros/Tm.

f) Normes de gestió.—La taxa és objecte de liquidació mensual per la Comissió Nacional d'Energia, i l'import de cada liquidació practicada puja a la dotzena part de la quota tributària definida a la lletra e) anterior.

L'ingrés de la taxa liquidada i notificada per la Comissió Nacional d'Energia l'ha de fer els subjectes passius definits a la lletra d) anterior dins els terminis fixats a l'article 20.2 del Reglament general de recaptació.

Segon. Taxa aplicable a la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector elèctric.

a) Fet imposable.—Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector elèctric, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional onzena d'aquesta Llei, normativa sectorial corresponent, i disposicions de desplegament.

b) Exempcions i bonificacions.—En matèria d'exempcions i bonificacions cal atènyer-se al que estableix la disposició addicional única del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, per la qual es determina el règim d'exempcions i coeficients reductors aplicable a les quotes a què es refereix l'article 5 del Reial decret esmentat, modificada per la disposició addicional primera del Reial decret 3490/2000, de 29 de desembre.

Així mateix, és aplicable el que disposa la disposició transitòria sisena del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment.

c) Base imposable.—La base imposable de la taxa està constituïda per la facturació total derivada de l'aplicació dels peatges d'accés a què es refereix l'article 18 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

d) Meritació de la taxa.—La taxa es merita l'últim dia de cada mes natural.

e) Subjectes passius.—Els subjectes passius de la taxa són les empreses que duen a terme les activitats de transport i distribució, en els termes que preveu la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

f) Tipus de gravamen i quota.—El tipus pel qual es multiplica la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,201 %, per als peatges a què es refereix l'article 18 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

g) Normes de gestió.—La taxa ha de ser objecte d'autoliquidació mensual pels subjectes passius definits a la lletra e) anterior. El subjecte passiu ha d'emplenar el corresponent imprès de declaració liquidació, segons els models que aprovi mitjançant resolució la Comissió Nacional d'Energia.

Als efectes previstos en el paràgraf anterior, abans del dia 25 de cada mes, els subjectes passius han de presentar a la Comissió Nacional d'Energia la declaració liquidació sobre la facturació total corresponent al mes anterior, amb desglossament de períodes i factures.

L'ingrés de les taxes corresponents a la facturació del penúltim mes anterior s'ha de fer abans del dia 10 de cada mes o, si s'escau, del dia hàbil immediatament posterior.

h) Integració de la taxa en l'estructura de peatges prevista a la Llei 54/1997, de 27 de novembre.—La taxa per prestació de serveis i realització d'activitats en el sector elèctric té la consideració de cost permanent del sistema, en els termes previstos a l'article 16.5 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i s'integra a tots els efectes en l'estructura de peatges que estableixin la Llei esmentada i les seves disposicions de desplegament.

Tercer. Taxa aplicable a la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector d'hidrocarburs gasosos.

a) Fet imposable.—Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació de serveis i realització d'activitats per la Comissió Nacional d'Energia en el sec-

tor dels hidrocarburs gasosos, de conformitat amb el que estableixen la disposició addicional onzena d'aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

b) Base imposable.—La base imposable de la taxa està constituïda per la facturació total derivada de l'aplicació de peatges i cànon a què es refereix l'article 92 d'aquesta Llei.

c) Meritació.—La taxa es merita l'últim dia de cada mes natural.

d) Subjectes passius.—Els subjectes passius de la taxa són les empreses que duguin a terme les activitats de regasificació, emmagatzematge en tancs de GNL, emmagatzematge bàsic, transport i distribució, en els termes que preveu aquesta Llei.

e) Tipus de gravamen i quota.—El tipus pel qual s'ha de multiplicar la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0,166 %.

f) Normes de gestió.—La taxa ha de ser objecte d'autoliquidació mensual pels subjectes passius definits a la lletra d) anterior. El subjecte passiu ha d'emplenar el corresponent imprès de declaració liquidació, segons els models que aprovi mitjançant resolució la Comissió Nacional d'Energia.

Als efectes previstos al paràgraf anterior, abans del dia 25 de cada mes, els subjectes passius han de presentar a la Comissió Nacional d'Energia la declaració liquidació sobre la facturació total corresponent al mes anterior, amb desglossament de períodes i factures.

El termini per a l'ingrés de les taxes corresponents a la facturació de cada mes és, com a màxim, el dia 10, o el dia hàbil següent, del mes següent al següent a aquell a què es refereixi el període de facturació liquidat.

g) Integració de la taxa en l'estructura de peatges i cànon que preveu aquesta Llei.—La taxa per prestació de serveis i realització d'activitats en el sector d'hidrocarburs gasosos té la consideració de cost permanent del sistema gasista i s'integra a tots els efectes en l'estructura, peatges i cànon que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

Quart. La gestió i recaptació en període voluntari de les taxes definides en aquesta disposició correspon a la Comissió Nacional d'Energia, en els termes previstos a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i altres normativa aplicable.

La competència per acordar l'ajornament i el fraccionament de pagament dins el període voluntari de les taxes definides en aquesta disposició, també correspon a la Comissió Nacional d'Energia, segons el que preveu l'article 50 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 1684/1990, de 20 de desembre.

La recaptació en via executiva és competència dels òrgans de recaptació de la Hisenda Pública, d'acord amb el que preveu la normativa tributària.

Cinquè. En tot el que no preveuen els apartats anteriors és aplicable el que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics i les seves normes de desplegament.

Sisè. Els tipus de gravamen a què fan referència els punts 1.e, 2.f i 3.e de l'apartat 2 d'aquesta disposició han de ser revisats pel Govern amb caràcter quadriennal, adaptant-los a les necessitats de finançament que justifiqui la Comissió Nacional d'Energia, segons el que estableix la disposició addicional onzena d'aquesta Llei.

La primera revisió s'ha de fer l'any 2007.»

Quaranta-vuit. Es modifica la disposició addicional setzena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setzena. *Biocombustibles i biocarburants.*

1. Es consideren biocarburants els productes que a continuació es relacionen i que es destinen al seu ús amb fins de combustió en qualsevol tipus de motor, directament o barrejats amb carburants convencionals:

a) El bioetanol: alcohol etílic produït a partir de productes agrícoles o d'origen vegetal, tant si s'utilitza com a tal o amb la modificació o transformació química prèvia.

b) El biometanol: alcohol metílic, obtingut a partir de productes d'origen agrícola o vegetal, tant si s'utilitza com a tal o amb la modificació o transformació química prèvia.

c) El biodièsel: ester metílic produït a partir d'oli vegetal o animal.

d) Els olis vegetals.

e) Tots els productes que es determinin.

2. La distribució i la venda d'aquests productes es regeix pel que disposa el títol III d'aquesta, tant si s'utilitzen com a carburants com si s'utilitzen mitjançant combustió amb fins de producció de calor.

3. S'estableixen els següents objectius anuals de biocarburants i altres combustibles renovables amb fins de transport, que expressen continguts energètics mínims en relació amb el de gasolines i gasoils comercialitzats amb fins de transport:

	2008	2009	2010
Contingut de biocarburants...	1,9 %	3,4 %	5,83 %

L'objectiu anual que es fixa per a l'any 2008 té caràcter d'indicatiu, mentre que els objectius establerts per al 2009 i el 2010 són obligatoris.

El Govern pot modificar els objectius establerts a la taula anterior, així com establir objectius addicionals.

S'habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, a dictar les disposicions necessàries per regular un mecanisme de foment de la incorporació de biocarburants i altres combustibles renovables, destinat a aconseguir el compliment dels objectius establerts en aquesta disposició addicional. En particular, aquest mecanisme pot incloure la quantificació de les obligacions, indicant els tipus de producte amb què s'ha de complir l'obligació, els subjectes obligats, un sistema de certificació que permeti la supervisió i el control de les obligacions, així com mecanismes de flexibilitat que afavoreixin la màxima eficiència en l'assoliment dels objectius.»

Quaranta-nou. Es modifica la disposició addicional vintena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vintena. *Gestor tècnic del sistema.*

L'empresa ENAGAS, Sociedad Anónima, assumeix les funcions, els drets i les obligacions del gestor tècnic del sistema gasista. Per a això, crea una unitat orgànica específica el director executiu de la qual és nomenat i cessat pel Consell d'Administració de l'empresa, amb el vistiplau del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

Aquesta unitat exerceix les funcions del gestor tècnic del sistema en règim d'exclusivitat i amb separació comptable i funcional, donant compli-

ment als criteris establerts a l'article 63 d'aquesta Llei, respecte a la resta de les activitats de l'empresa.

El personal de la Unitat que exerceixi les funcions de gestor tècnic del sistema ha de subscriure el codi de conducta al qual fa referència l'article 63 d'aquesta Llei i garanteix la seva independència respecte a la resta d'activitats desenvolupades pel grup empresarial.

Cap persona física o jurídica pot participar directament o indirectament en l'accionariat de l'empresa responsable de la gestió tècnica del sistema en una proporció superior al 5 per 100 del capital social, ni exercir drets polítics en aquesta societat per damunt del 3 per 100. Aquestes accions no es poden syndicar a cap efecte. Els subjectes que duguin a terme activitats en el sector gasista i les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en el capital d'aquests en més d'un 5 per 100, no poden exercir drets polítics en el gestor tècnic del sistema per damunt de l'1 per 100. Aquestes limitacions no són aplicables a la participació directa o indirecta corresponent al sector públic empresarial. Les participacions en el capital social no es poden syndicar a cap efecte.

Així mateix, la suma de participacions directes o indirectes dels subjectes que realitzin activitats en el sector de gas natural no pot superar el 40 per 100.

Als efectes de computar la participació en l'esmentat accionariat, s'atribueixen a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions i altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup, tal com aquest es defineix a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, aquelles la titularitat de les quals correspongui:

a) A les persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de forma concertada o formant amb ella una unitat de decisió. S'entén, llevat que hi hagi una prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de forma concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis juntament amb els quals aquella exerceixi el control sobre una entitat dominada d'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En tot cas, s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot que es gaudeixin en virtut de qualsevol títol.

L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a què es refereix aquest article es considera infracció molt greu als efectes assenyalats a l'article 109 d'aquesta Llei, i en són responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars dels valors o a qui sigui imputable l'excés de participació en el capital o en els drets de vot, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs anteriors. En tot cas, és aplicable el règim sancionador previst a la Llei esmentada.»

Cinquanta. Se suprimeix la disposició addicional vint-i-quatrena.

Cinquanta-u. S'hi afegeix una nova disposició addicional vint-i-setena amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-setena. *Comitè de Seguiment de la Gestió Tècnica del Sistema Energètic.*

Es crea el Comitè de Seguiment de la Gestió Tècnica del Sistema Energètic, el qual està format per

representants de la Secretaria General d'Energia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, del gestor tècnic del sistema de gas natural, de l'operador del sistema elèctric, de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers i de la Comissió Nacional d'Energia.

L'objectiu d'aquest Comitè és el seguiment permanent de la garantia dels subministraments energètics. La composició, funcions i règim de funcionament de l'esmentat Comitè s'han d'establir per reglament.

El Comitè de Seguiment de la Gestió Tècnica del Sistema Energètic ha d'elaborar un informe anual que ha de ser tramès a les comunitats autònomes.»

Cinquanta-dos. S'hi afegeix una nova disposició addicional vint-i-vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-vuitena. *Terminis de resolució de conflictes en relació amb la gestió de les xarxes.*

Les reclamacions administratives contra un transportista o distribuïdor de gas natural es poden presentar davant l'organisme responsable de la seva resolució, el qual ha d'emetre una decisió en el termini dels dos mesos següents a la recepció de la reclamació. Aquest termini es pot prorrogar per dos mesos si l'organisme responsable sol·licita informació addicional. Així mateix, es pot prorrogar per més temps amb el consentiment del reclamant.»

Cinquanta-tres. S'hi afegeix una nova disposició addicional vint-i-novena amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-novena. *Separació comptable en el sector d'hidrocarburs líquids i gasos líquats del petroli.*

Les societats mercantils o grups de societats que duguin a terme activitats d'exploració, producció, refinació, transport, emmagatzematge, distribució majorista, i distribució detallista de productes petrolífers, i distribució majorista, i distribució detallista de gasos líquats del petroli, han de portar comptes separats per a cada una d'aquestes activitats.

Sense perjudici de l'aplicació de les normes generals de comptabilitat, el Govern pot establir les especialitats comptables i de publicació de comptes que es considerin adequades, del manera que s'hi reflecteixin amb nitidesa els ingressos i les despeses de diferents activitats i les transaccions realitzades entre societats d'un mateix grup.»

Cinquanta-quatre. S'hi afegeix una nova disposició addicional trentena amb la redacció següent:

«Disposició addicional trentena. *Inscripcions vigents en el Registre de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats.*

Al Registre de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat de combustibles gasosos per canalització, que preveu l'article 83, queden incorporats, des del moment de la seva creació, tots els assentaments registrals vigents al Registre de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats de gasos combustibles per canalització.»

Cinquanta-cinc. S'hi afegeix una nova disposició transitòria dinovena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dinovena. *Existències mínimes de seguretat de gas natural.*

Fins a l'1 de gener de 2012, les existències mínimes de seguretat a què es refereix l'article 98 d'aquesta Llei, poden incloure reserves de caràcter

operatiu. Per reglament, s'ha d'establir la part de les existències mínimes de seguretat que pot tenir caràcter operatiu i la forma com aquestes es poden comptar.»

Cinquanta-sis. S'hi afegeix una nova disposició transitòria vintena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vintena. *Règim transitori dels gasos manufacturats en els territoris insulars.*

Fins a la finalització i posada en marxa de les instal·lacions que permetin el subministrament de gas natural als territoris insulars, les empreses distribuïdores propietàries de les instal·lacions per a la distribució de gasos combustibles en l'esmentat àmbit territorial, poden efectuar el subministrament de gasos manufacturats i/o aire propanat per canalització amb el règim establert en aquesta disposició transitòria.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de les tarifes de venda dels gasos manufacturats i/o aire propanat per als consumidors finals, establint els valors concrets de les esmentades tarifes i preus o un sistema de determinació i actualització automàtica d'aquestes, així mateix ha d'establir la retribució que correspongui a l'esmentada empresa per l'exercici de l'activitat de subministrament i pel suplement de cost que suposi el subministrament dels gasos manufacturats i/o aire propanat.

Les tarifes de gasos manufacturats i/o aire propanat estan limitades al màxim que estableixi la tarifa d'últim recurs per a cada nivell de pressió i volum de consum, i les han de cobrar les empreses distribuïdores de gas, i han de donar a les quantitats ingressades la mateixa aplicació que per als peatges i els cànonns sigui procedent d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

Durant l'esmentat període transitori, en el procediment de repartiment dels fons ingressats per transportistes i distribuïdors, s'ha de tenir en compte la retribució que correspongui a les esmentades empreses per l'exercici de l'activitat de subministrament i pel suplement de cost que suposi el subministrament dels gasos manufacturats i/o aire propanat.»

Cinquanta-set. S'hi afegeix una nova disposició transitòria vint-i-unena amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-unena. *Règim transitori dels drets de connexió de servei per atendre els requeriments de subministrament als usuaris.*

A les comunitats autònomes en què no s'hagin aprovat les quanties relatives als drets de connexió de servei a què es refereix l'article 91, s'apliquen els imports previstos per aquest concepte d'acord amb el que estableix el Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, i les disposicions normatives de desplegament en què s'estableixin les tarifes de gas natural i gasos manufacturats per canalització, lloguer de comptadors i drets de connexió de servei per als consumidors connectats a xarxes de pressió de subministrament igual o inferior a 4 bar.»

Disposició adicional primera. *Es modifica l'article 121 i s'afegeix un nou article a la Llei 22/1973, de mines, i els esmentats articles queden de la manera següent:*

«Article 121.

1. És infracció molt greu la comissió d'una infracció greu quan s'apreciïn circumstàncies de reincidència o de risc molt greu per a les persones o el medi ambient.

2. És infracció greu qualsevol de les següents:

a) La realització de qualsevol activitat d'aprofitament de recursos regulats per aquesta Llei sense la seva corresponent autorització o concessió.

b) La intrusió de tasques i la realització d'aprofitaments fora del perímetre atorgat.

c) La no-presentació del Pla de tasques dins el termini i amb els continguts reglamentaris.

d) La realització d'activitats regulades en aquesta Llei sense la direcció facultativa a què es refereix l'article 117.

e) La inadequada conservació i el manteniment de les explotacions i instal·lacions si d'això pot resultar un risc greu per a les persones o el medi ambient.

f) L'incompliment de les obligacions incloses en el Pla de restauració sense l'autorització de l'òrgan que ho va aprovar, incloent-hi l'obligació de constituir i mantenir la garantia suficient per al seu compliment en la quantia i dins el termini fixats.

g) Les que, suposant un incompliment en matèria de seguretat minera, suposin un risc per a les persones o el medi ambient.

h) La comissió d'una infracció lleu quan s'apreciïn circumstàncies de reincidència o de risc greu per a les persones o el medi ambient.

3. És infracció lleu l'incompliment de qualsevol obligació derivada d'aquesta Llei i les disposicions reglamentàries d'aplicació, del Pla de tasques aprovat o d'una prescripció imposada per al compliment d'aquesta Llei per l'òrgan competent, sempre que no estigui tipificada en els apartats 1 i 2 d'aquest article.

4. Les infraccions als preceptes d'aquesta Llei, sense perjudici de la declaració de caducitat o suspensió dels treballs quan això sigui procedent, se sancionen en la forma següent:

1. Les sancions molt greus amb multes de fins a un milió d'euros.

2. Les sancions greus amb multes de fins a tres-cents mil euros.

3. Les sancions lleus amb multes de fins a trenta mil euros.

5. Per determinar la quantia de les sancions s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

a) El perill ocasionat a les persones o el medi ambient.

b) La importància del dany o deteriorament causat.

c) El grau de participació i el benefici obtingut.

d) La intencionalitat en la comissió de la infracció.

e) La reincidència, entesa com a comissió en el termini d'un any d'una infracció del mateix tipus i qualificació, resolt per sentència ferma.

6. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat correspon al Consell de Ministres la imposició de sancions molt greus; al ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, les greus; i al director general de Política Energètica i Mines, les lleus.

7. Les infraccions prescriuen al cap de dos anys de la seva comissió.

8. El procediment sancionador caduca al cap d'un any de la seva iniciació.

Article 122.

Qualsevol prohibició continguda en els instruments d'ordenació sobre activitats incloses a la Llei de mines ha de ser motivada i no pot ser de caràcter genèric.»

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei 6/1977, de 4 de gener, de foment de la mineria.*

Es modifica l'article 41 de la Llei 6/1977, de 4 de gener, de foment de la mineria, que queda redactat en els termes següents:

«Article quaranta-u.

U. El cànon de superfície de mines, el fet imposable del qual és l'ús privatiu del domini públic miner, s'exigeix, a partir de l'1 de gener de 2008, d'acord amb les bases i els tipus continguts en les tarifes següents:

Tarifa primera. Permisos d'exploració:

Per cada quadrícula i any es paga: 1,2 euros.

Tarifa segona. Permisos d'investigació:

Atorgats d'acord amb legislacions anteriors a la Llei 22/1973. Per cada 30 hectàrees o fracció i any es paga: 22,5 euros.

Atorgats d'acord amb la Llei 22/1973. Per cada quadrícula i any es paga: 22,5 euros.

Tarifa tercera. Concessions d'explotació:

Atorgades d'acord amb legislacions anteriors a la Llei 22/1973. Per cada 10 hectàrees o fracció i any es paga 15 euros.

Atorgades d'acord amb la Llei 22/1973. Per cada quadrícula i any es paga: 45 euros.

Dos. El Govern, mitjançant reial decret, pot actualitzar els valors dels cànon establerts a l'apartat anterior.»

Disposició addicional tercera. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2006, es modifica la disposició addicional quarta del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de Llei i de la normativa de defensa de la competència.*

Les transmissions d'elements patrimonials que s'efectuïn en compliment d'obligacions establertes per disposicions amb rang de Llei, publicades a partir de l'1 de gener de 2002, o per acords de la Comissió Europea o del Consell de ministres adoptats a partir d'aquesta mateixa data, en aplicació de les normes de defensa de la competència en processos de concentració empresarial, tenen el següent tractament en l'impost sobre societats:

a) La renda positiva que s'obtingui no s'ha d'integrar en la base imposable, si l'import obtingut en la transmissió es reinverteix en les condicions que estableix l'article 42 d'aquesta Llei.

b) L'esmentada renda positiva s'ha d'integrar en la base imposable del període en el qual es transmetin, o per qualsevol altre motiu es donin de baixa en el balanç els béns i els drets objecte de la reinversió.

En l'exercici en què s'integrin les esmentades rendes s'aplicarà, en la quota íntegra corresponent, la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris que hagi estat aplicable en el període impositiu en què es va publicar la norma que estableix l'obligació de transmissió dels elements patrimonials.

c) Els elements patrimonials en què es materialitzi la reinversió es valoren, als únics efectes de càlcul de la renda positiva, pel mateix valor que tenien els béns i drets transmesos. En el cas de reinversió parcial, aquest valor s'incrementa en l'import de la renda integrada a la base imposable.

d) El subjecte passiu pot presentar consultes sobre la interpretació i aplicació d'aquesta disposició, la contestació de la qual té caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes previstos en els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Disposició addicional quarta.

1. Els emmagatzematges subterranis «Gaviota» i «Serrablo» tenen la consideració d'emmagatzematges inclosos a la xarxa bàsica del sistema gasista.

2. Els titulars de les concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs denominades «Gaviota-I» i «Gaviota-II», abans que transcorrin tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han de comunicar a la secretaria general d'Energia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la seva elecció entre les opcions següents:

a) Sol·licitud de l'extinció de les esmentades concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs «Gaviota-I» i «Gaviota-II».

En aquest cas, els titulars han de ser compensats per les inversions afectes a les esmentades concessions pendents d'amortitzar en el moment de l'extinció.

Per garantir la seguretat de subministrament i l'adequat funcionament del sistema gasista, els titulars han de mantenir el funcionament normal de totes les instal·lacions afectes a l'emmagatzematge de gas natural tant en terra com en mar, d'acord amb les instruccions del gestor tècnic del sistema, fins que s'atorgui la corresponent concessió d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs a què fa referència l'article 24 bis de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. L'incompliment d'aquesta condició té la consideració d'infracció de les tipificades com a molt greus a l'article 109 d'aquesta Llei.

b) Sol·licitud de la conversió de les esmentades concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs «Gaviota-I» i «Gaviota-II» en una concessió d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs a què fa referència l'article 24 bis de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, pel que fa a la superfície afecta a l'emmagatzematge i a l'ampliació prevista al paràgraf següent, subsistint les concessions d'explotació d'hidrocarburs en la restant extensió de l'àrea atorgada.

La nova concessió d'emmagatzematge té un període de vigència de 30 anys comptats a partir de la data d'entrada en vigor, sense perjudici de les eventuais prorroques que es pugui concedir, i l'atorgament d'aquesta queda supeditat a l'aprovació per part de l'Administració, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, d'un projecte d'ampliació per a les esmentades instal·lacions d'emmagatzematge.

Si en el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els titulars de les concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs «Gaviota-I» i

«Gaviota-II» no han comunicat la seva elecció, s'entén que l'opció escollida és l'extinció de les concessions d'explotació de jaciments d'hidrocarburs esmentades.

3. L'autorització administrativa per a l'exercici de l'activitat d'emmagatzematge subterrani en els jaciments de gas denominats «Jaca», «Aurín» i «Suprajaca» a què fa referència la disposició addicional sisena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, es converteix en una concessió d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs de les quals es fa referència a l'article 24 bis de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. El període de vigència d'aquesta concessió és de trenta anys des de la data d'entrada en vigor del títol habilitant per a l'exercici de l'activitat.

Es declara extingida la concessió d'explotació de jaciments d'hidrocarburs denominada «Serrablo».

Abans que transcorrin tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el seu titular ha d'informar la Secretaria General d'Energia sobre les inversions afectes a l'esmentada concessió pendents d'amortitzar.

4. Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions necessàries per al compliment del que estableix la present disposició addicional.

Disposició addicional cinquena. *Supervisió del mercat d'hidrocarburs.*

La Comissió Nacional d'Energia, en l'exercici de les funcions de supervisió que té encomanades, ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç un informe anual analitzant el grau de desenvolupament de la competència al mercat dels hidrocarburs, incloent-hi, si s'escau, propostes de reforma reguladora destinades a reforçar el grau de competència efectiva en el sector.

Disposició transitòria primera. *Separació funcional.*

Amb anterioritat a l'1 de gener de 2008 les empreses i grups empresarials a què fa referència l'article 63 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, han de complir els criteris de separació funcional que estableix l'article esmentat.

Disposició transitòria segona. *Gestor tècnic del sistema gasista.*

Els drets de vot corresponents a les accions o altres valors que tinguin les persones que participin en el capital d'ENAGAS, Sociedad Anónima, que excedeixin els percentatges màxims assenyalats a la disposició addicional vintena de la Llei 34/1988, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, queden en suspens des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

La Comissió Nacional d'Energia està legitimada per a l'exercici de les accions legals tendents a fer efectives les limitacions imposades en aquest precepte.

Disposició transitòria tercera. *Creació de l'Oficina de Canvis de Subministrador.*

En el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició les empreses distribuïdores i comercialitzadores a què fa referència l'article 83 bis.2 han de constituir la societat mercantil «Oficina de Canvis de Subministrador».

Aquesta societat, amb l'autorització prèvia del secretari general d'Energia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, ha d'iniciar la seva activitat abans que transcorrin sis mesos des de la publicació d'aquesta disposició.

Disposició transitòria quarta. *Subministrament a tarifa.*

1. Les tarifes d'últim recurs a què fa referència l'article 93 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, són aplicables a partir del dia 1 de gener de 2008.

2. Fins a l'1 de gener de 2008, continua en vigor el subministrament a tarifa que fan les empreses distribuïdores, en les condicions que estableix aquesta disposició i té la consideració d'activitat regulada.

Les activitats destinades al subministrament de gas natural a tarifa han de ser retribuïdes econòmicament en la forma que es determini amb càrrec a les tarifes, peatges i cànon.

L'empresa ENAGAS, Sociedad Anónima, està obligada a fer les adquisicions de gas natural necessàries per atendre les peticions de subministrament dels distribuïdors per dur a terme el subministrament a tarifa i complir les obligacions de seguretat de subministrament establertes a l'article 98 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Durant el període transitori a què fa referència aquesta disposició, el gas natural procedent del contracte d'aprovisionament de gas natural des d'Algèria, a què es refereix la disposició transitòria setena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, s'ha d'assignar preferentment al subministrament a tarifa.

Aquesta empresa té dret a una retribució per l'exercici de la gestió de compravenda de gas que ha de fixar el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

Per a la realització del subministrament a tarifa, les empreses distribuïdores i ENAGAS, Sociedad Anónima, tenen dret d'accés a les instal·lacions de transport i distribució.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, previ acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de les tarifes de venda del gas natural per als consumidors finals, així com els preus de cessió de gas natural de ENAGAS, Sociedad Anónima, a les empreses distribuïdores, establint els valors concrets de les esmentades tarifes i preus o un sistema de determinació i actualització automàtica d'aquestes. Les tarifes d'aplicació als esmentats subministraments són úniques en tot el territori espanyol, sense perjudici de les seves especialitats.

Les empreses distribuïdores, a més dels drets i les obligacions establertes a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, tenen, durant aquest període transitori, el dret a la percepció d'una retribució per l'activitat de subministrament als consumidors a tarifa. Aquesta retribució la fixa el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.

A més, tenen les obligacions següents en relació amb el subministrament a tarifa:

a) Atendre, en condicions d'igualtat, les demandes de nous subministraments de gas a les zones en què operin i formalitzar els contractes de subministrament a tarifa d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

b) Aplicar als consumidors la tarifa que els correspongui.

c) Informar els consumidors de la tarifa més convenient per a ells i en totes les qüestions que puguin sol·licitar en relació amb el subministrament de gas.

d) Adquirir de l'empresa ENAGAS, Sociedad Anónima, al preu de cessió, el gas necessari per al desenvolupament de l'activitat de subministrament a tarifa.

Les tarifes de gas natural les han de cobrar les empreses que duguin a terme la distribució de gas i han de

donar a les quantitats ingressades l'aplicació que sigui procedent d'acord amb el que preveuen la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i les disposicions que la despleguen.

3. En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, ha d'establir el mecanisme de traspàs de clients, amb contracte en vigor en el mercat a tarifa, a les empreses comercialitzadores que es determinin. Aquest mecanisme ha de ser aplicat per les empreses distribuïdores amb anterioritat al dia 1 de gener de 2008.

4. Fins al 31 de desembre de l'any 2009 el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç pot establir un peatge específic per als consumidors que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin acollits a la tarifa per a subministraments de gas natural per a la seva utilització com a primera matèria, que estableix el punt 1.4.1 de l'annex I de l'Ordre de 30 de setembre de 1999, amb les modificacions introduïdes a l'Ordre del Ministeri d'Economia de 28 de maig de 2001, per la qual s'aproven les tarifes de gas natural com a primera matèria.

Disposició transitòria cinquena. Calendari d'adaptació del sistema tarifari de subministrament de gas natural i aplicació del subministrament d'últim recurs.

A partir de l'1 de juliol de 2007 queden suprimides les tarifes del grup 2: 2.1, 2.2 2.3 i 2.4, definides a l'article 27, del Reial decret 949/2001, de 3 d'agost, pel qual es regula l'accés de tercers a les instal·lacions gasistes i s'estableix un sistema econòmic integrat del sector de gas natural.

A partir del dia 1 de gener de 2008 queda suprimit el sistema tarifari de gas natural, i s'estableixen les tarifes d'últim recurs a les quals es poden acollir, exclusivament, els consumidors connectats a gasoductes la pressió dels quals sigui inferior o igual a 4 bar, amb independència del seu consum anual.

A partir del dia 1 de juliol de 2008 només es poden acollir a la tarifa d'últim recurs els consumidors connectats a gasoductes la pressió dels quals sigui inferior o igual a 4 bar i el consum anual dels quals sigui inferior a 3 GWh.

A partir del dia 1 de juliol de 2009 només es poden acollir a la tarifa d'últim recurs els consumidors connectats a gasoductes la pressió dels quals sigui inferior o igual a 4 bar i el consum anual dels quals sigui inferior a 2 GWh.

A partir del dia 1 de juliol de 2010 només es poden acollir a la tarifa d'últim recurs els consumidors connectats a gasoductes la pressió dels quals sigui inferior o igual a 4 bar i el consum anual dels quals sigui inferior a 1 GWh.

S'autoritza el Govern a modificar els límits de consum que estableix aquesta disposició transitòria, per als consumidors connectats a gasoductes la pressió dels quals sigui inferior o igual a 4 bar, si així ho recomanen les condicions de mercat.

Així mateix, el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç pot determinar els preus que han de pagar els consumidors que transitòriament no disposin d'un contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador.

El contingut d'aquesta disposició transitòria no afecta la disposició transitòria única de l'Ordre ministerial ECO/33/2004, de 15 de gener, que continua vigent i és aplicable fins al 31 de desembre de 2009.

Disposició transitòria sisena. Adaptació dels estatuts i estructura orgànica de la societat ENAGAS, SA

Abans que transcorrin quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la societat ENAGAS, SA, ha de

procedir a l'adaptació dels seus estatuts i estructura orgànica al que estableix la disposició addicional vintena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, sobre creació d'una unitat orgànica específica.

Els aranzels de notaris, registradors mercantils i de la propietat corresponents als actes necessaris per a l'adaptació a l'esmentada exigència de separació d'activitats queden reduïts al 10 %.

Disposició transitòria setena. Finançament de la Comissió Nacional d'Energia.

1. Fins a l'1 de gener de 2009, a més del que disposa l'apartat 2, segon c) de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, constituirà base imposable de la taxa per al finançament de la Comissió Nacional d'Energia la facturació derivada de l'aplicació de les tarifes elèctriques a què es refereix l'article 17 de la Llei 57/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric. En aquest cas, el tipus pel qual s'ha de multiplicar la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és de 0.069 per 100.

2. Fins a l'1 de gener de 2008, a més del que disposa l'apartat 2 tercer b) de la disposició addicional dotzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, constituirà base imposable de la taxa per al finançament de la Comissió Nacional d'Energia la facturació total derivada de l'aplicació de les tarifes de combustibles gasosos a què es refereix l'apartat 2 de la disposició transitòria quarta de la present disposició. En aquest cas, el tipus pel qual s'ha de multiplicar la base imposable per determinar la quota tributària a ingressar a la Comissió Nacional d'Energia és el 0.061 per 100.

Disposició transitòria vuitena. Expedients en tramitació.

Les disposicions substantives introduïdes a l'article 80 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, per la disposició vint-i-tres de l'article 1 d'aquesta Llei s'apliquen als procediments d'autorització que estiguin iniciats i no resolts expressament a l'entrada en vigor de l'esmentada modificació.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. Caràcter bàsic de la Llei.

Aquesta Llei té caràcter bàsic, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que guardin i facin guardar aquesta Llei.

Madrid, 2 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO